

Galtung og Ruges nyhedsværditeori

- Et empirisk studie om validiteten af nyhedsfaktorerne i deres nyhedsværditeori til at kunne forklare nyhedsselektionen blandt udvalgte journalister i Danmark og Tyskland

Af Kristoffer Soo Won Johansen

Vejleder: Mette Skovgaard Andersen

Studium: Kandidatuddannelsen i Erhvervsprog og International Erhvervs kommunikation

Udannelsesinstitution: Copenhagen Business School (CBS)/Handelshøjskolen i København

Måned: Januar 2009

Der Titel der Masterarbeit:

Die Nachrichtenwerttheorie Galtung und Ruges

- Eine empirische Studie über die Validität von den Nachrichtenfaktoren in ihrer Nachrichtenwerttheorie um die Nachrichtenselektion unter ausgewählten Journalisten in Dänemark und Deutschland erklären zu können

Das Resümee

Die sogenannten „Nachrichtenwerttheorien“ erklären den Prozess (die „Nachrichtenselektion“), der stattfindet, wenn bestimmte Ereignisse von Journalisten selektiert (ausgewählt) und als Nachrichten vermittelt werden. Die Haupthypothese dieser Theorien ist, dass es besondere Merkmale (die „Nachrichtenfaktoren“) eines Ereignisses gibt, die seinen „Nachrichtenwert“ erhöhen. Je grösser der Nachrichtenwert, desto höher ist die Wahrscheinlichkeit dafür, dass das Ereignis selektiert und als eine Nachricht präsentiert wird (Pörksen 2001: 317).

Das Thema dieser Masterarbeit ist die von Johan Galtung und Mari Holmboe Ruge (1965) formulierte Nachrichtenwerttheorie, die 12 Nachrichtenfaktoren beinhaltet. Sie behaupteten Folgendes über ihre Validität:

8 der Nachrichtenfaktoren seien von Kultur unabhängig. Ihre Validität sei somit global um die Nachrichtenselektion unter Journalisten erklären zu können. 4 der Nachrichtenfaktoren seien dagegen kulturabhängig. Sie seien nur valid um die Nachrichtenselektion unter Journalisten innerhalb des westlichen Kulturkreises erklären zu können (vgl. Galtung & Ruge 1965: 68). Im Allgemeinen fehlt es mittlerweile an empirischem Beleg für diese theoretische Behauptung, die mit der quernationalen/-kulturellen Validität der Nachrichtenfaktoren zu tun hat (Schwarz 2005: 2). Deswegen ist der Zweck dieser Masterarbeit einen Teil der theoretischen Behauptung in einem konkreten, abgegrenzten Fall empirisch zu überprüfen. Eine mögliche Deduktion von der theoretischen Behauptung ist: Ungeachtet des Landes, das innerhalb des westlichen Kulturkreises ausgewählt wird, sei jeder einzelne der 12 Nachrichtenfaktoren valid um die Nachrichtenselektion unter den Journalisten dieses Landes erklären zu können.

Diese deduzierte Hypothese wird in dieser Masterarbeit in einem konkreten, abgegrenzten Fall empirisch getestet, indem Folgendes angenommen wird:

- *Da sowohl Dänemark als Deutschland dem westlichen Kulturkreis angehören (Huntington 2006: 44-45), dann ist es zu erwarten, dass jeder einzelne der Nachrichtenfaktoren in der Nachrichtenwerttheorie von Galtung und Ruge (1965) sowohl in Dänemark als Deutschland valid sei um Teile der Nachrichtenselektion unter ausgewählten Journalisten in den zwei Ländern erklären zu können.*

Durch einen Fragebogen wird es in dieser Masterarbeit empirisch überprüft, ob 9 der 12 Nachrichtenfaktoren valid sind um Teile der Nachrichtenselektion unter ausgewählten Journalisten in sowohl Dänemark als Deutschland erklären zu können. Die 9 Nachrichtenfaktoren Galtung und Ruges (1965), die ausgewählt werden, sind:

- "Frequenz"
- "Kontinuität"
- "Bedeutsamkeit"
- "Bezug auf Elitenationen"
- "Bezug auf Elitepersonen"
- "Überraschung"
- "Eindeutigkeit"
- "Negativismus"
- "Personalisierung"

(Galtung & Ruge 1965: 66-70) (frei aus dem Englischen übersetzt).

Diese Nachrichtenfaktoren werden durch Variablen in verschiedene kurze Ereignisbeschreibungen im Fragebogen integriert/nicht integriert. Der Medienforscher, Winfried Schulz (1976), operationalisierte die Nachrichtenfaktoren um empirische Forschung durch Inhaltsanalysen möglich zu machen. Als etwas Neues gehe ich von seinem Operationalisieren aus um Variablen in einem Fragebogen formulieren zu können.

Das Ergebnis der Masterarbeit ist, dass die Hypothese in 8 Fällen empirisch bestätigt werden kann. Dies indiziert, dass folgende der 9 ausgewählten Nachrichtenfaktoren Galtung und Ruges (1965) sowohl in Dänemark als Deutschland valid sind um Teile der Nachrichtenselektion unter ausgewählten Journalisten in den zwei Ländern erklären zu können:

- “Frequenz“
- “Kontinuität“
- “Bedeutsamkeit“
- “Bezug auf Elitenationen“
- “Überrachung“
- “Eindeutigkeit“
- “Negativismus“
- “Personalisierung“

Indhold

1. Indledning	1
1.1. Specialeemne	1
1.2. Problemstilling	2
1.3. Problemformulering	3
1.4. Valg af specialets overordnede metode: Den deduktive	4
1.5. Valg af dataindsamlingsmetode: Spørgeskema	5
1.6. Valg af analysemetode: Komparation	7
1.7. Specialets struktur	9
2. Teori: Galtung og Ruges nyhedsværditeori	10
2.1. Baggrund	10
2.2. Galtung og Ruges Nyhedsværditeori	11
2.2.1. De kulturuafhængige nyhedsfaktorer	11
2.2.2. De kulturbundne nyhedsfaktorer	13
3. Dataindsamlingsmetode: Spørgeskema	17
3.1. De adspurgte journalister	17
3.2. Design af spørgeskemaet	18
3.2.1. Redegørelse for modeller og koncepter	18
3.2.2. Operationalisering af koncepter	19
3.2.3. Variabler og formulering af spørgsmål	23
3.2.3.1. Par nummer 1 i spørgeskemaet	25
3.2.3.2. Par nummer 2 i spørgeskemaet	26
3.2.3.3. Par nummer 3.1 i spørgeskemaet	27
3.2.3.4. Par nummer 3.2 i spørgeskemaet	29
3.2.3.5. Par nummer 4 i spørgeskemaet	30
3.2.3.6. Par nummer 5 i spørgeskemaet	32
3.2.3.7. Par nummer 6 i spørgeskemaet	34
3.2.3.8. Par nummer 7 i spørgeskemaet	35
3.2.3.9. Par nummer 8 i spørgeskemaet	38
3.2.3.10. Par nummer 9 i spørgeskemaet	39
3.2.3.11. Par nummer 10 i spørgeskemaet	40
3.2.3.12. Par nummer 11 i spørgeskemaet	42
3.2.3.13. Par nummer 12 i spørgeskemaet	43
3.2.3.14. Par nummer 13 i spørgeskemaet	46
3.2.3.15. Par nummer 14 i spørgeskemaet	47
3.2.3.16. Par nummer 15 i spørgeskemaet	49
3.2.3.17. Par nummer 16 i spørgeskemaet	50

4. De indsamlede, empiriske primærdata	52
5. Analyse	54
5.1. Par nummer 1 ("frekvens"), 2 ("kontinuitet")	
3.1, 3.2, 4, 5, 6 ("meningsfuldhed"), 7 og 8 ("reference til elitenationer")	56
5.2. Par nummer 9 og 10 ("reference til elitepersoner")	57
5.3. Par nummer 11 ("det uventede")	58
5.4. Par nummer 12 ("entydighed")	59
5.5. Par nummer 13, 14 og 15 ("negativitet")	59
5.6. Par nummer 16 ("mulighed for personificering")	61
6. Specialets validitet	62
7. Konklusion	64
8. Perspektivering	66
Litteratur- og kildefortegnelse	67
Bilag 1	70
Bilag 2	73

1. Indledning

1.1. Specialeemne

Man kan næppe forestille sig hvor mange tusinde, ja endda millioner af begivenheder, som finder sted rundt om i verden netop nu. Prøver man alligevel at tænke denne fascinerende tanke, så bliver det samtidig også klart for en, hvor få af disse begivenheder, der rent faktisk kommer til ens kendskab. Vi bliver via vores massemedier kun præsenteret for et fåtal af de begivenheder, der finder sted rundt om i verden. Det vil sige, at journalisterne på disse massemedier udvælger nogle begivenheder frem for andre for derefter at formidle dem i form af nyhedshistorier. Der sker med andre ord en udvælgelses- eller selektionsproces: Nogle begivenheder vælges frem for andre. Den proces, som finder sted når bestemte begivenheder udvælges af journalister og bliver skildret som nyheder, kaldes for ”nyhedsselektion”. Den forskning, som beskæftiger sig med at beskrive og forklare nyhedsselektionen, kaldes ”nyhedsselektionsforskningen”. Det er inden for denne forskningsgren, at man finder ”nyhedsværditeoriene” (Pörksen 2001: 317).

Den nyhedsværditeori, som er udgangspunktet og emnet for dette speciale, er formuleret af Johan Galtung og Mari Holmboe Ruge (1965). Disse to norske fredsforskere satte sig for at undersøge nyhedsselektionen og stillede sig selv det overordnede spørgsmål:

- ”How do `events` become `news` ?..Since we cannot register everything, we have to select, and the question is what will strike our attention.” (Galtung & Ruge 1965: 65).

For at undersøge dette formulerede de med udgangspunkt i fredsforskeren, Einar Östgaard, (1965) en nyhedsværditeori, som består af en liste med 12 såkaldte nyhedsfaktorer (Galtung og Ruge 1965: 66-70). Jeg vil senere uddybe indholdet af disse nyhedsfaktorer i et særskilt teori-afsnit (afsnit 2.2.). Essensen og hovedhypotesen i denne teori er, at begivenheder bliver til nyheder, fordi de er i besiddelse af nogle bestemte træk¹. Det er disse træk, som Galtung og Ruge kalder nyhedsfaktorer. En nyhedsfaktors tilstedeværelse øger en begivenheds ”nyhedsværdi” (Galtung og Ruge 1965: 71). En begivenheds nyhedsværdi er et udtryk for, i hvor høj grad den bliver opfattet som egnet til at blive skildret som en nyhed. Jo flere nyhedsfaktorer en begivenhed indeholder, jo højere er denne begivenheds nyhedsværdi.

¹ Overordnet kan man betragte begrebet nyhedsfaktor ud fra to positioner. Man kan betragte den, som Galtung og Ruge indirekte gør. De opfatter nyhedsfaktorerne som nogle *objektive træk ved begivenheder*, der automatisk får journalisten til at selekere dem og gøre dem til nyheder (realistisk tilgang (Eilders 2006: 7)). Man kan alternativt betragte dem som *konstruerede* ”journalistiske hypoteser om virkeligheden”, som journalisterne aktivt *tilskriver* en given begivenhed (Schulz 1976: 30) (konstruktivistisk tilgang (Eilders 2006: 7)). Om man vælger den ene eller den anden tilgang har dog ingen praktisk betydning for dette speciales ærinder, som jeg om lidt vil definere i problemformuleringen (afsnit 1.3.).

Jo højere nyhedsværdi, desto større er sandsynligheden for, at den bliver selekteret (valgt) og gjort til en nyhed (Pörksen 2001: 317).

Grunden til at jeg lige netop vælger Galtung og Ruges (1965) nyhedsværditeori som mit specialeemne er, at man må betragte den som én af de mest gennemprøvede og anvendte nyhedsværditeorier inden for nyhedsseleksionsforskningen. Den før omtalte hovedhypotese i deres nyhedsværditeori er sidenhen blevet testet i adskillige, empiriske studier (se f.eks. Galtung & Ruge (1965), Sande (1971), Rosengren (1974), Peterson (1974), Schulz (1976), Staab (1990), Harcup & O'Neill (2001), Schwarz (2005)), som helt eller delvist har bekræftet den. Der findes dog andre forskere (f.eks. Chaudhary 1974: 246, Lange 1984: 75-77, Meilby 2006: 55-63), som har formuleret andre nyhedsværditeorier med nyhedsfaktorer, som tager mere eller mindre udgangspunkt i Galtung og Ruges (1965). Problemet med disse nyhedsfaktorer er, at de ikke er direkte sammenlignelige, da de er defineret på baggrund af forskellige kriterier og ofte kun optræder i enkelte studier. Dette indsnævrer disse enkelte studiers repræsentativitet og validiteten af de definerede nyhedsfaktorer (Schwarz 2005: 6).

1.2. Problemstilling

Lad os derfor nu vende tilbage til Galtung og Ruges (1965) nyhedsværditeori og til en markant teoretisk påstand omkring validiteten af nyhedsfaktorerne:

- "They are held to be culture-free in the sense that we do not expect them to vary significantly with variations in human culture - they should not depend much on cultural parameters...but there is little doubt that there are also culture-bound factors influencing the transition from events to news, and we shall mention four such factors that we deem important at least in the north-western corner² of the world." (Galtung & Ruge 1965: 68).

Galtung og Ruge (1965) hævder altså, at 8 af nyhedsfaktorerne i deres nyhedsværditeori er uafhængige af kultur. De har således global validitet til at kunne forklare nyhedsselektionen blandt journalister. De 4 resterende nyhedsfaktorer er derimod kulturbundne og hovedsageligt valide til at forklare nyhedsselektionen blandt journalister i den vestlige kulturkreds (sml. fodnote 1). Når jeg skriver "valid" mener jeg "gyldighed", at de er gyldige som forklaringer på nyhedsselektionen. Spørgsmålet er imidlertid, om der kan findes empirisk belæg for, at det

² Galtung og Ruge (1965) skriver ikke direkte og uddybende, hvad de forstår ved "the north-western corner of the world". Eftersom Galtung og Ruge (1965) taler om "kulturbundenhed", må man antage, at de mener lande, som tilhører den vestlige civilisation eller kulturkreds (store dele af Europa, USA, Canada og Australien (Huntington 2006: 44-45)). Sådanne lignende fortolkninger af sætningen fra citatet finder man også i andre artikler (se f.eks. Peterson 1974: 118 og Schwarz 2005: 1-2), som beskæftiger sig med den tværnationale/-kulturelle validitet af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer.

forholder sig sådan? Findes der i afgrænsede, specifikke tilfælde empirisk belæg for denne generelle, teoretiske påstand eller bare for dele af den? Svaret er: Meget få. Der findes overraskende få eksempler på empiriske studier (f.eks.: Peterson (1974), Schwarz (2005)), der tester den tværnationale/-kulturelle validitet af nyhedsfaktorerne i Galtung og Ruges (1965) nyhedsværditeori (Schwarz 2005: 2). Denne mangel på empiriske studier udgør et specifikt, fagligt problem inden for Galtung og Ruges (1965) nyhedsværditeori og dermed også inden for en væsentlig del af nyhedsseleksionsforskningen. Der mangler netop empirisk belæg for den fremsatte, teoretiske påstand, som har at gøre med den tværnationale/-kulturelle validitet af nyhedsfaktorerne. For på længere sigt at bidrage til at kunne få udbedret denne mangel, er formålet med dette speciale derfor at teste en del af den fremsatte, teoretiske påstand empirisk i et konkret og afgrænset tilfælde. Et sådan tilfælde kan indkredses ved at udlede (deducere) én mulig, logisk følge (hypotese) med udgangspunkt i en del af indholdet i den teoretiske påstand. Lad os derfor lige repetere, hvad indholdet af den teoretiske påstand er: Som nævnt først i afsnittet, så hævder Galtung og Ruge (1965), at 8 af nyhedsfaktorerne i deres nyhedsværditeori er uafhængige af kultur, og således har de global validitet til at kunne forklare nyhedsseleksionen blandt journalister. De 4 resterende nyhedsfaktorer er derimod kulturbundne og hovedsageligt valide til at forklare nyhedsseleksionen blandt journalister i den vestlige kulturkreds.

Én logisk følge (hypotese), som kan udledes (deduceres) med udgangspunkt i en del af indholdet i denne teoretiske påstand er, at uanset hvilke lande man udvælger inden for den vestlige kulturkreds, så bør hver enkelt af de 12 nyhedsfaktorer være valide forklaringer på nyhedsseleksionen blandt disse landes journalister.

Denne deducerede hypotese vil jeg i et konkret og afgrænset tilfælde teste empirisk. Dette gør jeg ved at antage følgende:

1.3. Problemformulering

- *Eftersom både Danmark og Tyskland tilhører den vestlige kulturkreds (Huntington 2006: 44-45), må man forvente, at hver enkelt af nyhedsfaktorerne i Galtung og Ruges (1965) nyhedsværditeori er valide i både Danmark og Tyskland som forklaringer på dele af nyhedsseleksionen blandt udvalgte journalister i de to lande.*

Spørgsmålet er imidlertid:

- *Kan hypotesen ovenfor be- eller afkræftes empirisk?*

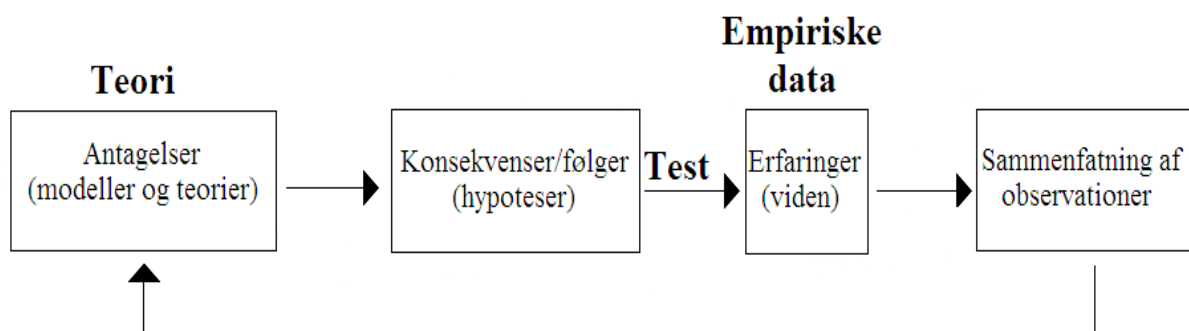
Hvis hypotesen kan bekræftes, så kan der siges at være empirisk belæg i et specifikt og afgrænset tilfælde for den deducerede hypotese. Der vil dermed samtidig i det specifikke tilfælde være empirisk belæg for en del af Galtung og Ruges (1965) teoretiske påstand omkring nyhedsfaktorernes validitet.

Grunden til at jeg lige netop har valgt Danmark og Tyskland er, at de begge tilhører den vestlige kulturkreds (Huntington 2006: 44-45). Valget faldt lige netop på de to lande, eftersom jeg har et indgående fagligt kendskab til dem og behersker begge sprog på et højt niveau. Disse faglige evner er relevante, hvis man, som jeg, vil gennemføre en empirisk undersøgelse, som jo ofte forudsætter interaktion med mennesker i de pågældende lande.

I afsnit 3.1. vil jeg komme ind på, hvilke journalister jeg har udvalgt og hvor mange, og i afsnit 1.5. vil jeg komme ind på, hvilke af de 12 nyhedsfaktorer jeg vælger at inddrage og hvorfor.

1.4. Valg af specialets overordnede metode: Den deduktive

Dette speciales helt overordnede fremgangsmåde er den **deduktive metode**. Den er kendetegnet ved, at man opstiller nogle generelle antagelser (teorier/modeller). Med udgangspunkt i disse teorier og modeller kan man udlede konsekvenser og følger (opstille hypoteser). Herefter kan man teste dem på empiriske data (opnå erfaringer/viden), og de observationer, man her gør, fører i sidste ende til konklusioner (sammenfatning af observationer), som be- eller afkræfter de opstillede hypoteser. Hvis antagelserne og hypoteserne kan bekræftes, er der mulighed for fortsat at udvikle teorien og modellerne (antagelserne), hvis ikke må man justere dem (Beckmann et al. 2006: 51). Denne deduktive metode kan sammenfattes i model 1:

Model 1 er lavet med udgangspunkt i Beckmann et al. 2006: 50.

Indtil videre har vi været igennem de første to kasser i modellen:

Med udgangspunkt i en teoretisk påstand (antagelser - modeller/teorier), deducerede og afgrænsede jeg en hypotese (konsekvenser/følger).

Vi bevæger os nu videre til kasse tre (empiriske data - viden/erfaringer). Som nævnt flere gange vil jeg teste specialets hypotese empirisk. For at kunne gøre dette, må man vælge en metode, som er egnet til dette. Man må vælge en metode, der kan indsamle nogle empiriske data, som kan generere viden (erfaringer/viden), der enten kan be- eller afkræfte hypotesen.

1.5. Valg af dataindsamlingsmetode: Spørgeskema

Jeg har til dette formål valgt at designe et spørgeskema, som kan indsamle empiriske data, der danner udgangspunkt for analysen i dette speciale. Spørgeskemaet er i dette tilfælde en hensigtsmæssig **dataindsamlingsmetode** som et led i at kunne be- eller afkræfte specialets hypotese. Som jeg nævnte i afsnit 1.1., så er hovedhypotesen i nyhedsværditeorien, at det er nyhedsfaktorerne, der kan forklare dele af nyhedsselektionen, eftersom deres tilstedeværelse øger en begivenheds nyhedsværdi og dermed dens sandsynlighed for at blive selekteret. Ifølge specialets hypotese så er nyhedsfaktorerne også valide til at kunne forklare dele af nyhedsselektionen blandt udvalgte journalister i både Danmark og Tyskland. Denne hypotese kan man teste via et spørgeskema. Man kan formulere en række par i spørgeskemaet og i hvert par stille de udvalgte journalister i både Danmark og Tyskland over for et valg. I hvert par skal de vurdere nyhedsværdien af to begivenhedsbeskrivelser. Den første begivenhedsbeskrivelse i hvert par kan vi kalde B1. I B1 har jeg integreret én af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer eller en del af én af dem³. Den anden begivenhedsbeskrivelse i hvert par kan vi kalde B2. I B2 er den pågældende nyhedsfaktor eller en del af den derimod ikke integreret. Hvis specialets hypotese skal kunne bekræftes, må man forvente, at et flertal af journalisterne i begge lande vurderer nyhedsværdien af B1 højere end B2, og at de på den baggrund selekterer (vælger) B1, eftersom det jo er i B1, at én af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer eller en del af én af dem er integreret.

Spørgeskemaet kan netop indsamle empiriske data, som kvantitativt, dvs. i form af tal (Beckmann et al. 2006: 119), belyser hvor mange procent af de adspurgte journalister, der har valgt den ene eller den anden begivenhedsbeskrivelse. Jeg vil vende tilbage til detaljerne omkring designet af spørgeskemaet i afsnit 3.2.

³ Jeg vil senere i afsnit 3.2.2. gøre nærmere rede for, hvorfor der i nogle par kun er integreret dele af dem.

En stor udfordring i forbindelse med designet af spørgeskemaet er at integrere/ikke integrere hver enkel af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer eller dele af dem i B1 og B2. En sådan integration/"ikke integration" kræver nemlig, at jeg kan formulere nogle variabler i dem. Som metode til at kunne formulere variablerne er det nødvendigt at operationalisere nyhedsfaktorerne. En sådan operationalisering finder man i den tyske medieforsker, Winfried Schulz, hovedværk, *Die Konstruktion von Realität in den Nachrichtenmedien* (1976). Det er denne operationalisering, som danner udgangspunkt for min formulering af de pågældende variabler.

Schulz (1976) operationaliserer 9 ud af de i alt 12 nyhedsfaktorer, som Galtung og Ruge (1965) har defineret. Eftersom jeg vælger at tage udgangspunkt i Schulz (1976) operationalisering, har jeg valgt, at det derfor også udelukkende er disse 9 nyhedsfaktorer, som jeg tester empirisk via spørgeskemaet. De 9 nyhedsfaktorer er:

- "Frekvens"
- "Kontinuitet"
- "Meningsfuldhed"
- "Reference til elitenationer"
- "Reference til elitepersoner"
- "Det uventede"
- "Entydighed"
- "Negativitet"
- "Mulighed for personificering"

(Galtung & Ruge 1965: 66-70 og Schulz 1976: 32-34).

I et særskilt teoriafsnit (afsnit 2.2.) vil jeg gøre nærmere rede for, hvad indholdet af disse nyhedsfaktorer er.

Grunden til at jeg lige netop vælger at tage udgangspunkt i Schulz (1976) hovedværk er, at det fremstår som det første og mest omfattende forsøg på at foretage en operationalisering af de udvalgte nyhedsfaktorer i Galtung og Ruges (1965) nyhedsværditeori (Johansson & Westerståhl 1994: 72). Det er imidlertid en helt ny ide, at tage udgangspunkt i Schulz (1976) operationalisering for selvstændigt at formulere nogle variabler, som integrerer/ikke integrerer de udvalgte nyhedsfaktorer eller dele af dem i en række begivenhedsbeskrivelser. Eftersom denne fremgangsmåde er helt ny, er en mere uddybende redegørelse derfor relevant,

og jeg vil derfor i afsnit 3.2.3. vende tilbage til, hvordan jeg konkret har formuleret de enkelte variabler.

1.6. Valg af analysemetode: Komparation

Som nævnt tidligere er de kvantitative, empiriske data nogle, som jeg selv har indsamlet og tilvejebragt, og de udgør derfor specialets primærdata (Beckmann et al. 2006: 83). Disse data danner også udgangspunktet for analysen i dette speciale. **Som analysemetode har jeg valgt komparationsmetoden.** De objekter der kompareres, dvs. tertium comparationis ("Equality" 2007), er hvor mange procent af de adspurgte journalister, der i henholdsvis Danmark og Tyskland har valgt eller ikke har valgt en begivenhedsbeskrivelse (B1), hvor én eller dele af én af de udvalgte nyhedsfaktorer er integreret. Jeg sammenligner disse objekter med henblik på, om der er markante ligheder eller forskelle i forhold til, hvor mange procent af de adspurgte journalister, der i Danmark og Tyskland har valgt de samme begivenhedsbeskrivelser (B1 eller B2), hvori én eller dele af én af nyhedsfaktorerne enten er integrerede eller ikke er. Jeg har valgt komparationsmetoden, da de forskelle og ligheder, den kan afdække, udgør et relevant udgangspunkt for fortolkning i forhold til at kunne be- eller afkræfte specialets hypotese. Ved at finde ligheder og forskelle via komparationen, bliver det nemlig muligt at opstille to væsentlige hovedscenarier for mulige, kvalitative fortolkninger:

1. I de par, der tester én af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer:

Komparationen viser, at den største procentdel af de adspurgte journalister i begge lande vælger B1, hvori den pågældende nyhedsfaktor er integreret.

Hvis dette er tilfældet kan man tolke følgende: Journalisterne i begge lande har vurderet nyhedsværdien af B1 højere end B2 og på den baggrund valgt B1. Dette indikerer, at den integrerede nyhedsfaktor i B1 kan have haft indflydelse på både de danske og tyske journalisters vurdering af B1s højere nyhedsværdi. Således er der empirisk belæg for, at den integrerede nyhedsfaktor i B1 udgør en valid forklaring på en del af nyhedsselektionen blandt de adspurgte journalister i de to lande. I et sådan tilfælde kan specialets hypotese derfor bekræftes.

I de par, der tester en del af én pågældende nyhedsfaktor:

Komparationen viser, at den største procentdel af de adspurgte journalister i begge lande vælger B1, hvori nyhedsfaktordelen er integreret. Hvis dette er tilfældet, kan man tolke følgende: Journalisterne i begge lande har vurderet nyhedsværdien af B1 højere end B2 og på den baggrund valgt B1. Dette indikerer, at den integrerede del af

den pågældende nyhedsfaktor i B1 kan have haft indflydelse på både de danske og tyske journalisters vurdering af B1s højere nyhedsværdi. Således er der empirisk belæg for, at delen af den pågældende nyhedsfaktor udgør en valid forklaring på en del af nyhedsselektionen. Hvis dette er tilfældet i flertallet af de par, som tilsammen tester én af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer, så er der derfor samlet set empirisk belæg for, at den udgør en valid forklaring på en del af nyhedsselektionen blandt de adspurgte journalister i de to lande. I et sådan tilfælde kan specialets hypotese derfor også bekræftes.

2. I de par, der tester én af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer:

Komparationen viser, at den største procentdel af de adspurgte journalister i begge lande vælger B2, hvori den pågældende nyhedsfaktor ikke er integreret.

Hvis dette er tilfældet, kan man tolke følgende: Journalisterne i begge lande har vurderet nyhedsværdien af B2 højere end B1 og på den baggrund valgt B2. Dette indikerer, at den integrerede nyhedsfaktor i B1 ikke kan have haft indflydelse på hverken de danske eller tyske journalisters vurdering af B2s højere nyhedsværdi. Således er der ikke empirisk belæg for, at den pågældende nyhedsfaktor udgør en valid forklaring på en del af nyhedsselektionen blandt de adspurgte journalister i de to lande. I et sådan tilfælde kan specialets hypotese derfor ikke bekræftes.

I de par, der tester en del af én pågældende nyhedsfaktor:

Komparationen viser, at den største procentdel af de adspurgte journalister i begge lande vælger B2, hvori nyhedsfaktordelen ikke er integreret.

Hvis dette er tilfældet, kan man tolke følgende: Journalisterne i begge lande har vurderet nyhedsværdien af B2 højere end B1 og på den baggrund valgt B2. Dette indikerer, at den integrerede del af den pågældende nyhedsfaktor i B1 ikke kan have haft indflydelse på hverken de danske eller tyske journalisters vurdering af B2s højere nyhedsværdi. Således er der ikke empirisk belæg for, at delen af den pågældende nyhedsfaktor udgør en valid forklaring på en del af nyhedsselektionen. Hvis dette er tilfældet i flertallet af de par, som tilsammen tester én af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer, så er der samlet set ikke empirisk belæg for, at den udgør en valid forklaring på en del af nyhedsselektionen blandt de adspurgte journalister i de to lande. I et sådan tilfælde kan specialets hypotese derfor heller ikke bekræftes.

Jeg har nu opstillet en problemformulering samt gjort rede for valget af de metoder, som jeg gør brug af i dette speciale. Jeg vil nu kort skitsere, hvordan dette speciale er bygget op.

1.7. Specialets struktur

Som lovet i afsnit 1.1. og 1.5. vil jeg gøre rede for indholdet af de 12 nyhedsfaktorer i Galtung og Ruges (1965) nyhedsværditeori for at gøre læseren bevidst om deres præcise indhold. Denne redegørelse vil finde sted i et særskilt teoriafsnit, som umiddelbart efterfølger dette afsnit om specialets struktur. Efter teoriafsnittet vil jeg, som nævnt i afsnit 1.5., gøre nærmere rede for, hvordan jeg har designet spørgeskemaet. Dette afsnit (3.2.) vil især lægge vægt på, hvordan jeg med udgangspunkt i Schulz (1976) operationalisering af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer selv formulerer nogle variabler, som skal integrere/ikke integrere 9 af dem i en række begivenhedsbeskrivelser (B1 eller B2) i spørgeskemaets enkelte par. Jeg har valgt at lægge særlig stor vægt på denne proces, da det, som jeg nævnte i afsnit 1.5., er helt nyt at anvende Schulz (1976) operationalisering af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer som udgangspunkt for selv at formulere nogle variabler, som skal integrere/ikke integrere dem i en række begivenhedsbeskrivelser i et spørgeskema. Denne grundige redegørelse for spørgeskemaets design følges af et afsnit (afsnit 4.), der præsenterer de indsamlede primærdata samt af et analyseafsnit (afsnit 5.), hvor jeg vil analysere dem. Herefter vil jeg i et særskilt afsnit (afsnit 6) vurdere specialets validitet. Dette er relevant for at sige noget om, hvor sikre specialets samlede konklusioner kommer til at blive. Disse konklusioner vil blive præsenteret i afsnit 7., hvor der samtidig vil blive svaret på specialets problemformulering. Specialet afsluttes med en perspektivering (afsnit 8.).

Jeg vil nu først gøre rede for indholdet af Galtung og Ruges (1965) 12 nyhedsfaktorer i det følgende afsnit på næste side. For at forstå udgangspunktet for formuleringen af dem, er det hensigtsmæssigt først kort at inddrage deres forgænger, fredsforskeren Einar Östgaard (1965).

2. Teori: Galtung og Ruges nyhedsværditeori

2.1. Baggrund

Som jeg nævned i specialets indledning (1.1.), så formulerede Galtung og Ruge (1965) deres nyhedsværditeori med udgangspunkt i fredsforskeren, Einar Östgaards (1965), tanker. Han beskriver, hvordan nyhedskanalerne kun kan arbejde med de nyheder, som de antager deres publikum er interesseret i. En nyhed er kun interessant for et publikum, hvis den er forståelig og giver mening for det. Dette kan gøres på flere forskellige måder, og det er her, at der kommer flere forskellige faktorer i spil. Östgaard (1965) definerer således en række faktorer, som gør at en nyhed bliver interessant og forståelig for det publikum, der i sidste ende skal læse den (Östgaard 1965: 45). Når en nyhed kan tilpasses mindst en af følgende faktorer, så øger det dens mulighed for at finde vej gennem en given nyhedskanal og nå ud til et publikum:

- **Simplifikationsfaktoren:** Denne faktor skaber f.eks. tendens til, at en kompleks problemstilling gøres mindre kompleks, når den formuleres som nyhedsindhold (ibid.: 45-46).
- **Identifikationsfaktoren:** Denne faktor gør, at der i nyhedsindholdet ofte lægges vægt på elitepersoner, som kun er relevante at berette om i kraft af deres status som elitepersoner. Desuden kommer nyhedsindholdet ofte til at bære præg af en søgen efter at skabe kulturel nærhed. Dvs. at en begivenhed i udlandet ofte vil blive skildret som en nyhed i hjemlandets medium på en sådan måde, at den får relevans for dets publikum. Derudover skaber denne faktor tendens til, at der kun rapporteres og formuleres nyheder om begivenheder fra lande, som er hinanden kulturelt nære (ibid.: 46-48).
- **Sensationalismefaktoren:** Denne faktor gør, at nyhedsindholdet ofte vil fokusere på farlige situationer, ulykker, katastrofer, vold og konflikt. Fælles for disse er, at de vækker en følelse hos læseren (ibid.: 49).

Det er værd at bemærke, at Östgaard (1965) har en kritisk tilgang til konsekvensen af nyhedsfaktorerne. Han ser dem som problematiske for et frit flow af nyheder. I og med at en nyhed skal opfylde og tilpasses de nævnte faktorer for at have størst mulighed for at nå igennem nyhedskanalen og ud til publikum, så er der samtidig risiko for, at den kommer til at give et forvrænget billede af den begivenhed, som den skildrer (Östgaard 1965: 45-51).

2.2. Galtung og Ruges nyhedsværditeori

Med afsæt i Einar Östgaard (1965) bygger Johan Galtung og Mari Holmboe Ruge (1965) i deres artikel, *The Structure of Foreign News*, videre på det teoretiske koncept ”nyhedsfaktorer”. Som nævnt i indledningen (afsnit 1.1.) er deres ærinde at undersøge, hvordan begivenheder bliver til nyheder (Galtung & Ruge 1965: 65). For at forklare dette, opstiller de en række hypoteser, som kommer til at udgøre en samlet teori. Den indeholder en række nyhedsfaktorer, som gør at bestemte typer af begivenheder bliver selekteret og gjort til nyheder. Via en indholdsanalyse bruger Galtung og Ruge (1965) deres nyhedsværditeori til at forklare nyhedsselektionen i fire norske aviser i forbindelse med deres dækning af tre internationale kriser (ibid.: 72-75).

Om nyhedsfaktorerne i nyhedsværditeorien siger Galtung og Ruge (1965) selv:

- ”The more events satisfy the criteria mentioned, the more likely that they will be registered as news.” (ibid.: 71).

Med andre ord er rationalet bag denne tanke, at bestemte træk ved begivenhederne øger deres nyhedsværdi og dermed deres chance for at blive selekteret (valgt) og gjort til nyheder (sml. ibid.: 71 samt Pörksen 2001: 317).

2.2.1. De kulturuafhængige nyhedsfaktorer

Som jeg kom ind på i indledningen (afsnit 1.1.), opstiller Galtung og Ruge (1965) i alt 12 nyhedsfaktorer. De 8 af dem betragter de som valide ”uafhængige af kultur” (Galtung & Ruge 1965: 68). Jeg vil nu beskrive deres indhold nærmere (navnene på dem er frit oversat fra engelsk):

- ”Frekvens” (”frequency”): Jo mere ens en begivenheds hyppighedsgrad er med nyhedsmediets, desto større er muligheden for, at den vil blive gjort til en nyhed. F.eks. strækker et mord sig over kort tid. Der er rigeligt med tid til, at f.eks. en avis kan nå at lave en reportage om det inden næste deadline (ibid.: 66).

- ”Tærskelværdi” (”threshold”): Der er en hvis tærskel, som en begivenhed skal over, før den overhovedet kan blive set. Jo mere voldeligt f.eks. et mord er, desto større chance er der for, at det vil blive opdaget og gjort til en nyhed (Galtung & Ruge 1965: 66).
- ”Entydighed” (”unambiguity”): En begivenhed, der kan tillægges en utvetydig mening bliver foretrukket frem for en begivenhed, der kan tillægges mange forskellige og tvetydige meninger (ibid.: 66).
- ”Meningsfuldhed” (”meaningfulness”): Der skal kunne skabes kulturel nærhed. Man vil udvælge det bekendte, det der er kulturelt ens, set ud fra ens eget kulturelle ståsted, i modsætning til det kulturelt fjerne. Sådanne begivenheder kan selekteres og gøres til nyheder.
En begivenhed kan dog finde sted i et kulturelt fjernt land, men i et sådan tilfælde gøres den til en nyhed ved at tillægge den en mening ved at lægge vægt på, hvilke konsekvenser den kan få for det hjemlige mediums publikum. En begivenhed skal altså kunne gøres relevant for et bestemt publikum, før den kan selekteres og gøres til en nyhed (ibid.: 67).
- ”Konsonans” (”consonance”): Når en person forudsiger, at noget vil ske, vil han skabe et såkaldt ”mentalt matrix” til hurtigt at kunne opfatte og bearbejde begivenheden, hvis den finder sted. En person kan også ønske, at noget vil ske. I et sådan tilfælde er det såkaldte ”mentale matrix” i endnu højere grad parat; endda i en sådan grad, at han kan forvrænge det han modtager og danne billeder, som er ens med det han ville ønske skulle ske. Begivenheder, der korresponderer med det en person har forventet/ønsket skulle ske, har chance for at blive registreret, selekteret og gjort til nyheder (ibid.: 67).
- ”Det uventede” (”unexpectedness”): Begivenheder, der er sjældne eller uventede, har også chance for at blive til nyheder (ibid.: 67).

- ”Kontinuitet” (”continuity”): Når en begivenhed først er blevet gjort til en nyhed, vil den fortsat (kontinuerligt) blive defineret som en nyhed over nogen tid, selvom dens udbredelse bliver drastisk reduceret (Galtung & Ruge 1965: 67).
- ”Komposition” (”composition”): Medierne har tendens til gerne at ville balancere deres nyhedsdækning. De vil gerne have både indenrigs- og udenrigsnyheder med i den. Jo flere udenlandsnyheder, der er at vælge imellem, i jo højere grad skal en ny udenlandsk begivenhed derfor kunne opfylde en af de nævnte faktorer for at kunne blive selekteret og gjort til en nyhed (ibid.: 67).

2.2.2. De kulturbundne nyhedsfaktorer

Som nævnt i indledningen (afsnit 1.1.) opstiller Galtung og Ruge (1965) derudover også 4 nyhedsfaktorer, som de påstår hovedsageligt er valide til at kunne forklare nyhedsselektionen blandt journalister, der befinder sig inden for den vestlige kulturkreds (sml. Galtung & Ruge 1965: 68). Disse 4 ”kulturbundne” nyhedsfaktorer er (deres navne er oversat frit fra engelsk):

- ”Reference til elitenationer” (”reference to elite nations”): Elitenationers handlinger har for det meste større konsekvenser end andre nationers handlinger. Derfor vil en elitenations handlinger tit blive selekteret og gjort til nyheder frem for handlinger, der ikke er foretaget af elitenationer (ibid.: 68). Det betyder f.eks., at de politiske beslutninger, der træffes i lande som USA, Storbritannien og Tyskland, har større chance for at blive gjort til nyheder, end beslutninger truffet i andre lande.
- ”Reference til elitepersoner” (”reference to elite people”): Elitepersoners handlinger har ofte større konsekvenser på kort sigt end ikke elitepersoners handlinger. Af denne årsag vil sådanne personers handlinger derfor blive selekteret og gjort til nyheder frem for handlinger, der er foretaget af ”almindelige” mennesker (ibid.:68).

Elitepersoner er desuden et redskab, som den vestlige presse ofte bruger til at fortælle om, hvad alle mennesker i princippet gør. F.eks. vil en historie om, hvordan Dronning Margrethe fejrer sin fødselsdag næppe være særligt overraskende i sig selv. Historien, om at hun også spiser lagkage og modtager gaver på den særlige dag, kan ikke umiddelbart overraske den enkelte læser, da disse elementer er en del af enhver fødselsdagsfest i vores del af verden. Derfor kunne pressen i princippet have valgt at

skrive en historie om alle andre menneskers fødselsdagsfester, men hvem skulle den udvælge af alle ”normale” mennesker til at indgå i historien? Dronningen er imidlertid en person, som er kendt af alle danskere, samtidig med at hun er landets statsoverhoved (eliteperson). Derfor bliver netop hendes handlinger og måde at fejre fødselsdag på selekteret og gjort til en nyhed. Elitepersoner er således en måde, hvorpå pressen kan skabe identifikation (Galtung & Ruge 1965: 68). Vi kan alle se os selv i en situation med lagkage og gaver til vores egen fødselsdag.

- ”Mulighed for personificering” (”reference to persons”): Begivenheder, der kan knyttes til et handlende subjekt, en navngiven person eller til et fællesskab af flere personer, har større chance for at blive selekteret og gjort til nyheder, end hvis det modsatte er tilfældet. Begivenheder betragtes nemlig som konsekvenser af et subjekts handlinger og beslutninger. Dette behov for at kunne forbinde subjekt og handling er kulturelt betinget. Det skyldes en såkaldt ”kulturel idealisme”, der er kendetegnet i vestlige, liberale samfund ved, at mennesket betragtes som herre over dets egen skæbne, samt at begivenheder er resultatet af handlinger, der er baseret på den frie vilje (ibid.: 68). I modsætning til denne opfattelse står tanken om, at begivenheder mere er konsekvenser af ”sociale kræfter”, altså at de er resultatet af det samfund, der har produceret dem (ibid.:68). En sådan måde at tænke på ligger i tråd med den måde, som socialismen forstår verden på. Her ses samfundets økonomiske basis som styrende og bestemmende for dets overbygning, nemlig for de tanker og handlinger, som mennesket producerer (Heywood 2002: 53+54). Det er derfor ikke relevant for massemedierne i socialistiske regimer/den socialistiske ”kulturkreds”, om en given begivenhed eller handling kan knyttes til et subjekt. Det er derimod vigtigere at kunne knytte den til nogle underliggende, samfundsmæssige strukturer. Dermed bliver personifikationsfaktoren mindre relevant. Skelnen mellem en politisk liberal og ikke liberal ”kulturkreds” var særlig relevant i 1965, hvor Galtung og Ruge (1965) skrev deres artikel, da østblokken stadig var en del af den verdenspolitiske realitet. Dog findes der socialistiske lande indenfor f.eks. den latinamerikanske kulturkreds, hvor de beskrevne forhold sandsynligvis gør sig gældende i dag. Et eksempel på et sådant socialistisk land er Venezuela (”Venezuela” og Huntington 2006: 44).

- ”Negativitet” (”reference to something negative”): Negative nyheder vil blive foretrukket frem for positive nyheder. Dette kriterium er også kulturelt betinget. Negative nyheder er generelt mere uventede end positive nyheder, da begivenhederne, de negative nyheder referer til, er mere sjældne og mindre forudsigelige (f.eks. et stort jordskælv). Dette forudsætter imidlertid en kultur, hvor forandringer i positiv retning (progression) betragtes som det normale og det trivielle, der kan gå ubemærket forbi mediernes bevågenhed, da de ikke repræsenterer noget nyt. Den pludselige, negative begivenhed/forandring vil blive selekteret og gjort til en nyhed frem for det konstante flow af positive begivenheder/forandringer. Dette er kun tilfældet i kulturer, der er vant til at opleve en relativ, progressiv, samfundsmæssig udvikling (Galtung & Ruge 1965: 70). Det omvendte ville være tilfældet i en kultur, der er vant til tilbagegang og samfundsmæssige problemer (regression). Her vil en begivenhed/forandring i positiv retning blive set som det, der repræsenterer noget nyt. Derfor vil man i sådanne kulturer kunne forvente en overrepræsentation af positive nyheder, da de positive nyheder generelt vil være mere uventede end negative nyheder, da begivenhederne, de positive nyheder referer til, er mere sjældne og mindre forudsigelige (ibid.: 70).

Ligesom Östgaard (1965) arbejder Galtung og Ruge (1965) ud fra en kritisk tilgang til nyhedsværditeorien. Nyhedsfaktorerne gør, at medierne i den vestlige verden kommer til at give et forvrænget billede af ”den virkelige verden” og af de begivenheder, der finder sted i den. F.eks. vil elitenationer (jf. nyhedsfaktoren: ”Reference til elitenationer”) blive favoriseret i forhold til ikke elitenationer, og de negative begivenheder (f.eks. konflikter) vil blive fremhævet frem for de positive (f.eks. forsoning). Galtung og Ruge (1965) sammenfatter konsekvensen af nyhedsfaktorerne:

- ”As to the developed countries the general implication of what we have said has already been mentioned: Conflict will be emphasized, conciliation not...The policy implications of this article are rather obvious: Try and counteract all twelve factors...”
(Galtung & Ruge: 84).

Jeg har nu gjort rede for indholdet af Galtung og Ruges (1965) enkelte nyhedsfaktorer. Som lovet i indledningen (afsnit 1.5.) vil jeg nu give en grundig redegørelse for, hvordan jeg har struktureret det spørgeskema, som jeg vælger at anvende som empirisk dataindsamlingsmetode. Som jeg nævnede i indledningen (afsnit 1.5.), har jeg valgt at integrere/ikke integrere 9 af de 12 nyhedsfaktorer, som Galtung og Ruge (1965) har defineret, i en række

begivenhedsbeskrivelser (B1 eller B2), som skal indgå i en række par i spørgeskemaet. Jeg nævnte ligeledes, at denne integration/”ikke integration” vil finde sted ved, at jeg formulerer nogle variabler med udgangspunkt i Schulz (1976) operationalisering af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer. Som nævnt i afsnit 1.5. og 1.7. vil jeg lægge særlig vægt på at beskrive denne proces, men først vil jeg på næste side gøre rede for, hvilke journalister, der kommer til at modtage spørgeskemaet.

3. Dataindsamlingsmetode: Spørgeskema

3.1. De adspurgte journalister

Som jeg nævnede i indledningen (afsnit 1.5.), har jeg valgt et spørgeskema som dataindsamlingsmetode. En forudsætning for overhovedet at kunne indsamle de ønskede data var at udvælge nogle journalister i både Danmark og Tyskland, der havde tid og lyst til at udfylde spørgeskemaet. I Tyskland fik jeg en aftale med den tyske avis DIE ZEIT. Til avisjournalisterne på DIE ZEIT blev spørgeskemaet dels sendt med posten, dels e-mailet. Der blev i alt sendt 30 eksemplarer med posten og mailet til 9. Dette resulterede i 17 udfyldte og brugbare spørgeskemaer.

I Danmark blev spørgeskemaerne hovedsageligt e-mailet til 75 avisjournalister. Det var ikke muligt at få en fast aftale i stand på forhånd. I det hele taget var svarprocenten meget lav, så det blev nødvendigt at inddrage avisjournalister på Jyllandsposten, Berlingske Tidende og Politiken. Samlet set fik jeg også blandt de danske avisjournalister på denne måde indsamlet 17 brugbare spørgeskemaer.

Indsamlingen af spørgeskemaerne strakte sig over en tidsperiode fra den 19/9 til 28/11 2008. Alle journalisterne, som har udfyldt spørgeskemaerne, er blevet lovet 100 % anonymitet, og derfor vil deres navne samt e-mail adresser ikke fremgå af specialet.

Både den danske og tyske udgave af spørgeskemaerne er vedhæftet som bilag (bilag 1+2).

Jeg vil nu starte på selve redegørelsen for den proces, der var forbundet med at designe spørgeskemaet.

3.2. Design af spørgeskemaet

Helt overordnet set er det vigtigt at være opmærksom på følgende i forbindelse med udarbejdelsen af et spørgeskema:

- "A large part of the work involved in a questionnaire survey takes place in the introductory phases with **clarification of models and concepts**, and the **operationalisation of concepts** that make it possible to start talking about **variables and formulation of questions**." (Beckmann et al. 2006: 123).

Der er således tre overordnede skridt, som er vigtige at tage, når man skal designe et spørgeskema:

- **Redegørelse for modeller og koncepter (clarification of models and concepts)**
- **Operationalisering af koncepterne (operationalisation of concepts)**
- **Variabler og formulering af spørgsmål (variables and formulation of questions)**

(ibid.: 123) (oversat frit fra engelsk).

Jeg vil nu gøre rede for hvert enkelt af disse skridt, som er nødvendige for at kunne designe et spørgeskema, der hviler på et videnskabeligt fundament.

3.2.1. Redegørelse for modeller og koncepter

I indledningen (afsnit 1.1. og 1.5.) valgte jeg netop et teoretisk "koncept" i form af de 9 udvalgte nyhedsfaktorer, som er formuleret af Galtung og Ruge (1965). Jeg gjorde rede for dem i teoriafsnittet (afsnit 2.2.). De udvalgte nyhedsfaktorer er:

- "Frekvens"
- "Kontinuitet"
- "Meningsfuldhed"
- "Reference til elitenationer"
- "Reference til elitepersoner"
- "Det uventede"
- "Entydighed"
- "Negativitet"
- "Mulighed for personificering"

(Galtung & Ruge 1965: 66-70)

3.2.2. Operationalisering af koncepter

Som nævnt i indledningen (afsnit 1.5.) vil jeg integrere/ikke integrere de 9 nyhedsfaktorer i begivenhedsbeskrivelser (B1 og B2) i spørgeskemaet. Denne integration/"ikke integration" skal ske ved, at jeg formulerer nogle variabler i B1 og B2. For at kunne formulere disse variabler er næste skridt at operationalisere de 9 udvalgte nyhedsfaktorer, som indgår i Galtung og Ruges (1965) nyhedsværditeori. Som jeg nævnte i indledningen (afsnit 1.5.), har jeg valgt at gøre dette ved at tage udgangspunkt i Winfried Schulz (1976) operationalisering af dem. Som jeg også nævnte i indledningen (afsnit 1.5.), vælger jeg at anvende hans operationalisering af de 9 nyhedsfaktorer på en helt ny måde. Med udgangspunkt i Schulz (1976) operationalisering formulerer jeg selv nogle variabler, som skal indgå i begivenhedsbeskrivelserne (B1 og B2) i spørgeskemaet. Schulz (1976) operationaliserede oprindeligt ikke Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer med henblik på at kunne formulere variabler, som skulle integrere/ikke integrere dem i spørgeskemaer. Derimod operationaliserede han dem med henblik på at kunne foretage empirisk forskning i form af indholdsanalyser:

- "Et væsentligt kriterium for bearbejdningen af nyhedsfaktorkataloget var operationaliseringsspørgsmålet: Kan der findes empiriske indikatorer, således at den pågældende nyhedsfaktor på en troværdig måde kan identificeres via en indholdsanalyse af nyhedsmaterialet?" (Schulz 1976: 32) (frit oversat fra tysk).

Til dette formål opstiller Schulz først seks såkaldte faktordimensioner: "Tid" ("Zeit"), "nærhed" ("Nähe"), "status" ("Status"), "dynamik" ("Dynamik"), "valens" ("Valenz") og "identifikation" ("Identifikation") (ibid.: 32-34). Under hver faktordimension omdøber og opdeler Schulz (1976) Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktorer med henblik på senere at kunne opstille nogle empiriske indikatorer for dem. Resultatet af denne proces fremgår af model 2 på næste side:

Oprindelig nyhedsfaktor - Galtung & Ruge (Galtung & Ruge 1965: 66-70)	Modificeret nyhedsfaktor – Schulz (Schulz 1976: 32-34) (frit oversat fra tysk)
”Frekvens” ”Kontinuitet”	1. Faktordimension: ”Tid” (”Zeit”) ”Varighed” (”Dauer”) ”Tematisering” (”Thematisierung”)
”Meningsfuldhed” opdeles i delfaktorerne:	2. Faktordimension: ”Nærhed” (”Nähe”) ”Rumlige nærhed” (”räumliche Nähe“) ”Politisk nærhed” (”politische Nähe“) ”Kulturel nærhed” (”kulturelle Nähe”) ”Relevans” (”Relevanz”)
”Reference til elitenationer” opdeles i delfaktorerne: ”Reference til elitepersoner” opdeles i delfaktorerne:	3. Faktordimension: ”Status” (”Status”) ”Regional centralisme” (”regionale Zentralität”) ”National centralisme” (”nationale Zentralität”) ”Personlig indflydelse” (”persönlicher Einfluss“) ”Prominens” (”Prominenz”)
”Det uventede” ”Entydighed” ”Tærskelværdi” ”Komposition”	4. Faktordimension: „Dynamik“ („Dynamik“) ”Overraskelse” (”Überraschung“) ”Struktur” (”Struktur”) Udtrykt via nyhedsfaktorens intensitet ⁴ Udelukkes – medtages ikke ⁵
”Negativitet” opdeles i delfaktorerne:	5. Faktordimension: “Valens” (“Valenz”) ”Konflikt” (”Konflikt“) ”Kriminalitet” (”Kriminalität”) ”Skade” (”Schaden“)
”Mulighed for personificering” ”Konsonans”	6. Faktordimension: ”Identifikation” (”Identifikation”) ”Personalisering” (”Personalisierung”) Udelukkes - medtages ikke ⁶

Model 2 (sml. Galtung & Ruge 1965: 66-70 og Schulz 1976: 32-34).

⁴ I og med at en begivenhed selekteres, indikerer det, at nyhedsfaktoren, ”tærskelværdi”, har haft indflydelse på selektionsprocessen. Nyhedsfaktoren, ”tærskelværdi”, har gjort sig gældende så snart intensiteten af en af de andre nyhedsfaktorer har været tilstrækkelig til, at en given begivenhed er blevet selekteret på baggrund af den pågældende nyhedsfaktor (Schulz 1976: 33+34 og Galtung & Ruge 1965: 66). Jeg tester ikke validiteten af denne nyhedsfaktor separat, da jeg af operationelle grunde ikke undersøger intensitetsgrænsen for, at de enkelte nyhedsfaktorer kan tænkes at have indflydelse på selektionen af en given begivenhed.

⁵ Denne faktor medtages ikke. Schulz (1976) operationaliserer den ikke, da han ikke finder det muligt at opstille indholdsanalytiske indikatorer for denne nyhedsfaktors indhold (Schulz 1976: 33-34).

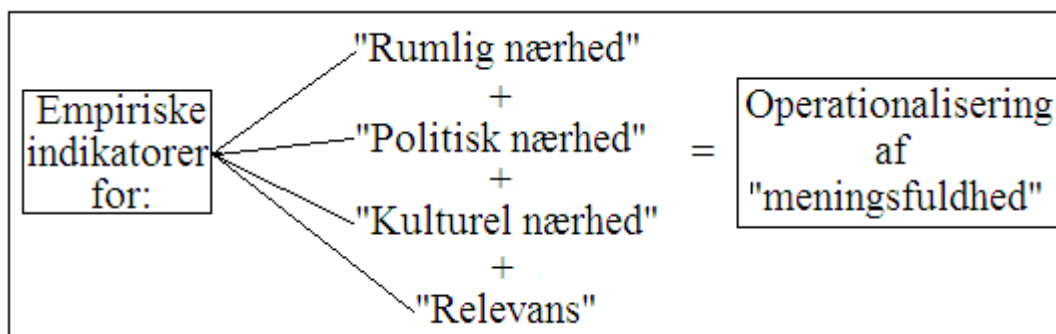
⁶ Denne faktor medtages ikke. Schulz (1976) operationaliserer den ikke, da han ikke finder det muligt at opstille indholdsanalytiske indikatorer for denne nyhedsfaktors indhold (ibid.: 34).

Som det fremgår af model 2 ovenfor, så omdøbes eller opdeles 9 ud af de 12 oprindelige nyhedsfaktorer med henblik på at kunne opstille empiriske indikatorer for dem. De 9 oprindelige nyhedsfaktorer er:

- ”Frekvens”
- ”Kontinuitet”
- ”Meningsfuldhed”
- ”Reference til elitenationer”
- ”Reference til elitepersoner”
- ”Det uventede”
- ”Entydighed”
- ”Negativitet”
- ”Mulighed for personificering”

Som jeg nævnte i afsnit 1.5., er det derfor udelukkende disse 9 nyhedsfaktorer, som jeg har valgt at teste validiteten af.

Som metode til at operationalisere disse 9 af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktorer formulerer Schulz (1976) 16 ”nye” nyhedsfaktorer, som fremgår af model 2 på foregående side. De 10 af disse 16 nyhedsfaktorer er nogen Schulz (1976) har formuleret som dele af en række af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktorer, og de udgør derfor en slags delfaktorer. For f.eks. at kunne operationalisere Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”meningsfuldhed”, opdeler Schulz (1976) den i 4 dele, som man kunne kalde delfaktorer: ”Rumlig nærhed”, ”politisk nærhed”, ”kulturel nærhed” og ”relevans”. Han opdeler den med henblik på at opstille empiriske indikatorer for hver enkel af delfaktorerne, dvs. operationalisere hver enkel af dem (Schulz 1976: 33). Summen af dem udgør derfor tilsammen en operationalisering af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”meningsfuldhed”. Hvis man f.eks. vil teste hele Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”meningsfuldhed”, empirisk (og ikke bare en del af den), med udgangspunkt i Schulz (1976) operationalisering, er det derfor nødvendigt at inddrage hver enkelt af disse 4 delfaktorer i den empiriske test. Dette eksempel er skitseret i model 3:

Model 3

Med andre ord er man nødt til at inddrage alle 16 af Schulz (1976) ”nye” nyhedsfaktorer i en empirisk undersøgelse, hvis man vil teste de 9 oprindelige nyhedsfaktorer, som Galtung og Ruge (1965) oprindeligt definerede.

Det er de empiriske indikatorer, som gør det muligt at tilskrive en skildret begivenhed én eller flere af de 16 ”nye” nyhedsfaktorer Schulz definerer samt fastsætte den/deres intensitet. Denne intensitet definerer Schulz (1976) ud fra en 4 (1-4) trins skala og opstiller en række empiriske indikatorer for hvert trin på skalaen. Intensiteten af en nyhedsfaktor afhænger af, hvilke empiriske indikatorer den skildrede begivenheden kan tilskrives at opfylde. Trin 1 på skalaen er den lavest mulige nyhedsfaktorintensitet. På dette trin kan en pågældende nyhedsfaktor ikke tilskrives begivenheden (Schulz 1976: 40). På de to mellem liggende trin stiger nyhedsfaktorintensiteten, og det bliver muligt i ringe grad (trin 2) eller nogen grad (trin 3) at tilskrive en given begivenhed en pågældende nyhedsfaktor. På trin 4 er nyhedsfaktorintensiteten den højeste. På dette trin er det i høj grad muligt at tilskrive en given begivenhed en pågældende nyhedsfaktor (ibid.: 40).

Jeg vil i næste afsnit gøre rede for, hvordan jeg, med udgangspunkt i Schulz operationalisering af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer, så har formuleret nogle variabler, som skal indgå i begivenhedsbeskrivelserne (B1 og B2) i spørgeskemaet og dermed integrere/ikke integrere de 9 oprindelige nyhedsfaktorer i dem.

3.2.3. Variabler og formulering af spørgsmål

Som jeg nævnede i foregående afsnit, så operationaliserede Schulz (1976) 9 af Galtung og Ruges (1965) oprindelige 12 nyhedsfaktorer ved at opdele en del af dem og formulere 16 ”nye” nyhedsfaktorer, som han opstiller empiriske indikatorer for. Jeg nævnede ligeledes, at man er nødt til at inddrage alle 16 i en empirisk undersøgelse, hvis man vil teste de 9 udvalgte nyhedsfaktorer, som Galtung og Ruge (1965) oprindeligt definerede. På den baggrund kommer der i spørgeskemaet til at indgå i alt 17⁷ nummererede par. I hvert nummereret par indgår to korte beskrivelser af fiktive begivenheder.

Som jeg nævnede i indledningen (afsnit 1.5.), er der i den første begivenhedsbeskrivelse (B1) i hvert par integreret én af Galtung og Ruges oprindelige nyhedsfaktorer eller en del af én af dem. Den oprindelige nyhedsfaktor eller en del af den er integreret i B1 via nogle variabler. Variablerne er formuleret, så de så vidt muligt opfylder de empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 4 (højeste intensitet), som Schulz (1976) opstiller for at operationalisere den pågældende af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer eller en del af den.

I den anden begivenhedsbeskrivelse (B2) i hvert par er der ikke integreret én af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktorer eller en del af én af dem. En sådan ”ikke integration” kommer til udtryk via en række variabler, som så vidt muligt er formuleret, så de opfylder de empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 1 (laveste intensitet), som Schulz (1976) opstiller for at operationalisere den pågældende af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer eller en del af den.

Det vil altså sige, at jeg ser bort fra de to mellemliggende intensitetstrin 2 og 3. Grunden til at jeg har foretaget dette valg er, at jeg vil formulere nogle variabler, der sigter mod enten at integrere eller ikke integrere én eller dele af én af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer så klart som muligt.

Jeg har desuden valgt kun at designe korte begivenhedsbeskrivelser (B1 og B2), da jeg ønsker, at spørgeskemaet også skal være tilgængeligt og overskueligt for de journalister, som skal udfylde det. I starten af spørgeskemaet (sml. bilag 1+2) bliver journalisterne instrueret om, at de skal vælge B1 eller B2. Som nævnt i indledningen (afsnit 1.5.), skal de vælge den af dem, som de umiddelbart selv synes har den største nyhedsværdi for dem.

⁷ Der i alt 17 og ikke 16 nummererede par i spørgeskemaet, eftersom Schulz (1976) vælger at opdele en af sine egne nyhedsfaktorer i to.

Jeg vil om lidt give en grundig redegørelse for, hvordan jeg konkret har formuleret variablerne i B1 og B2 i samtlige af spørgeskemaets 17 par. Som jeg nævnte i afsnit 1.5., så er det helt nyt at anvende Schulz (1976) operationalisering af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer som metode til selv at formulere nogle variabler, der kan integrere/ikke integrere dem eller dele af dem i en række begivenhedsbeskrivelser. Af den grund vil jeg, som lovet i afsnit 1.5., gøre rede for, hvordan jeg konkret har formuleret variablerne, der indgår i de enkelte begivenhedsbeskrivelser.

Inden jeg går i gang med dette, er det vigtigt at bemærke et par punkter i forbindelse med Schulz (1976) oprationalisering af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer. Hans operationalisering er fra 1976, hvilket betyder, at nogle af hans oprindelige, empiriske indikatorer for nyhedsfaktorerne og deres intensitet er blevet forældet med tiden. Jeg er opmærksom på dette, og i form af fodnoter gør jeg løbende rede for, hvilke ændringer jeg så har valgt at foretage og anvende i stedet.

Det ligeledes vigtigt at bemærke, at Schulz (1976) empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer oprindeligt blev designet som redskab til at foretage indholdsanalyser af nyhedsfaktorerne i tyske medier. Derfor har det nogle steder været nødvendigt at udelade eller ændre nogle af de oprindelige, empiriske intensitetsindikatorer, således at de også bliver anvendelige i en dansk kontekst som udgangspunkt til at formulere variablerne. Disse ændringer har været relevante for, at de endelige data kunne blive så sammenlignelige som muligt. I form af fodnoter gør jeg løbende rede for, hvilke ændringer jeg så har foretaget undervejs.

Som tidligere lovet, vil jeg nu gøre grundigt rede for, hvordan jeg konkret har formuleret variablerne i B1 og B2 i samtlige af spørgeskemaets 17 par. Denne redegørelse starter på næste side, og de formulerede variabler er markeret med en understregning.

3.2.3.1. Par nummer 1 i spørgeskemaet

Galtung & Ruge (1965) har defineret nyhedsfaktoren, ”frekvens”: ”Jo mere en begivenheds frekvens stemmer overens med nyhedsmediet, jo større sandsynlighed er der for, at den bliver gjort til en nyhed.” (Galtung & Ruge 1965: 66 og side: 11). For at operationalisere den omdøber Winfried Schulz (1976) denne faktor til ”varighed” og opstiller empiriske indikatorer for den:

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 4:

”En tidsmæssig præcis begivenhed: En hændelse, hvis begyndelse og slutning klart kan afgrænses indenfor et tidsrum på 2-3 timer (f.eks. eksplosioner, uheld, brande, drab og pressekonferencer).” (Schulz 1976: 130) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan nyhedsfaktorens (”varighed”) intensitet siges at være den højeste (intensitetstrin 4) (ibid.: 130).

”Varighed”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”frekvens”. Derfor er det denne faktor, jeg integrerer, når jeg med udgangspunkt i disse empiriske indikatorer formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B1):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: Tre dræbt på stedet i en voldsom bilulykke i går.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Gestern kamen drei bei einem schweren Verkehrsunfall sofort ums Leben.

De blev dræbt på stedet. Begivenheden (at de blev dræbt) to kun få sekunder, og den kan klart tidsmæssigt afgrænses.

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 1:

”En begivenhed, der strækker sig over lang tid: Længere varende begivenhed, som har en udstrækning på over en uge, og som strækker sig ud over dette. En begivenhed, hvis ende kan være tidsmæssigt ubestemt eller en begivenhed, hvor det er umuligt at fastsætte dens tidsmæssige udstrækning.” (Schulz 1976: 130) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan nyhedsfaktorens (”varighed”) intensitet siges at være den laveste (intensitetstrin 1) (ibid.: 130).

”Varighed”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”frekvens”. ”Ikke integrationen” af den pågældende

af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktorer finder derfor sted ved, at jeg med udgangspunkt i de empiriske indikatorer for intensitetstrin 1 formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B2):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: Tre personer stadig i koma efter en bilulykke for enogtyve dage siden.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Seit einem Verkehrsunfall vor einundzwanzig Tagen liegen drei Personen noch im Koma.

Ingen ved, hvor længe disse personer skal ligge i koma. Foreløbig har de ligget der i enogtyve dage. Derfor er det umuligt at fastsætte begivenhedens (at de ligger i koma) tidsmæssige udstrækning.

3.2.3.2. Par nummer 2 i spørgeskemaet

Galtung og Ruge (1965) har defineret nyhedsfaktoren, ”kontinuitet”: ”Når først en begivenhed er blevet gjort til en nyhed, vil den fortsat blive defineret som en nyhed over nogen tid, selv om dens udbredelse bliver drastisk reduceret.” (Galtung & Ruge 1965: 67 og side: 12). For at operationalisere den omdøber Winfried Schulz denne faktor til ”tematisering” og opstiller empiriske indikatorer for den:

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 4:

”Et længerevarende tema behandles intensivt (f.eks. Mellemøstproblematikken, Blekingegadesagen, økonomiens tilstand osv.)” (Schulz 1976: 130) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan nyhedsfaktorens (”tematisering”) intensitet siges at være den højeste (intensitetstrin 4) (ibid.: 130).

”Tematisering”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”kontinuitet”. Derfor er det denne faktor, jeg integrerer, når jeg med udgangspunkt i disse empiriske indikatorer formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B1):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: Verdens ledere vil forhandle om at reducere CO₂ udslippet.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Regierungschefs der Welt möchten verhandeln um den CO₂ Ausstoß zu reduzieren.

Det tema, der behandles her, er langt fra nyt. Det er et meget velkendt og gennemdiskuteret tema.

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 1:

”Intet tema.” (Schulz 1976: 130) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan nyhedsfaktorens (”tematisering”) intensitet siges at være den laveste (intensitetstrin 1) (ibid.: 130).

”Tematisering”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”kontinuitet”. ”Ikke integrationen” af den pågældende af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktorer finder derfor sted ved, at jeg med udgangspunkt i de empiriske indikatorer for intensitetstrin 1 formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B2):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: Verdens ledere vil diskutere ”relevante, verdenspolitiske emner.”
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Regierungschefs der Welt möchten ”relevante Themen der Weltpolitik“ diskutieren.

Her behandles intet konkret tema. Det er ukonkret, hvad det er for temaer, der skal diskuteres.

3.2.3.3. Par nummer 3.1 i spørgeskemaet

Galtung og Ruge (1965) har defineret nyhedsfaktoren, ”meningsfuldhed”: ”Der skal kunne skabes kulturel nærhed. En begivenhed kan dog finde sted i et kulturelt fjernt land, men i et sådan tilfælde gøres den til en nyhed ved at tillægge den en mening ved at lægge vægt på, hvilke konsekvenser den kan få for mediets hjemlige publikum. En begivenhed skal kunne gøres relevant for et bestemt publikum, før den kan selekteres og gøres til en nyhed.” (Galtung & Ruge 1965: 67 og side: 12). For at operationalisere den opdeler Winfried Schulz (1976) denne nyhedsfaktor i 4 delfaktorer. Den første kalder han for ”rumlig nærhed” og opstiller empiriske indikatorer for den:

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 4:

”Kun ved indenlandske begivenheder: Afstanden mellem det sted, hvor redaktionen befinder sig og det sted, hvor begivenheden finder sted. Begivenheden finder sted i den kommune⁸ (i byen), hvor redaktionen befinder sig.” (Schulz 1976: 131) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan delfaktorens (”rumlig nærhed”) intensitet siges at være den højeste (intensitetstrin 4) (ibid.: 131).

”Rumlig nærhed”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af én del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”meningsfuldhed”. Derfor er det én del af denne faktor, jeg integrerer, når jeg med udgangspunkt i disse empiriske indikatorer formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B1):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: To såret i en bilulykke i København.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Zwei wurden bei einem Verkehrsunfall in Hamburg verletzt.

Begivenheden finder sted i den by, hvor DIE ZEIT samt de danske aviser har deres redaktioner placeret.

Nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 1:

”Begivenheden finder sted udenfor delstaten/regionen⁹, hvori mediets redaktion befinder sig.” (Schulz 1976: 131) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan delfaktorens (”rumlig nærhed”) intensitet siges at være den laveste (intensitetstrin 1) (ibid.: 131).

”Rumlig nærhed”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af én del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”meningsfuldhed”. ”Ikke integrationen” af den pågældende del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”meningsfuldhed”, finder derfor sted ved, at jeg med udgangspunkt i de empiriske indikatorer for intensitetstrin 1 formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B2):

⁸ I den tyske kildetekst står der følgende (oversat til dansk): ”Begivenheden finder sted i den ”Kreis” (i byen), hvori redaktionen befinder sig.” (Schulz 1976: 131). Eftersom vi ikke har egentlige „(Landes)kreise“ i Danmark, valgte jeg at operationalisere denne intensitetsindikator via oversættelsen, „kommune“, og lade den være den gældende intensitetsindikator for Danmarks vedkommende.

⁹ I den tyske kildetekst står der (oversat til dansk): ”Begivenhed udenfor delstaten, hvori mediets redaktion befinder sig.” (Schulz 1976: 131). Efter som der i Danmark ikke findes nogen delstat, valgte jeg at operationalisere denne intensitetsindikator via oversættelsen, ”region”, og lade den være den gældende intensitetsindikator for Danmarks vedkommende.

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: To personer såret efter et bilsammenstød i Århus.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Zwei wurden bei einer Autokollision in Plauen verletzt.

Her finder begivenheden netop sted uden for den delstat/region, som DIE ZEITs samt de danske avisers redaktioner befinder sig i.

3.2.3.4. Par nummer 3.2 i spørgeskemaet¹⁰

Som jeg nævnede i foregående afsnit, så opdeler Winfried Schulz (1976) Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”meningsfuldhed”, i 4 delfaktorer. Den første kalder han for ”rumlig nærhed”. I dette par er det stadig den første delfaktor, ”rumlig nærhed”, der testes; blot med henblik på udenlandske nyheder. Schulz (1976) opstiller følgende empiriske indikatorer:

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 4:

”Kun ved udenlandske begivenheder: Afstanden mellem Danmark/Tyskland og det land, hvor begivenheden finder sted. Landet har fælles grænse med Danmark/Tyskland.” (Schulz 1976: 131) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan delfaktorens (”rumlig nærhed”) intensitet siges at være den højeste (intensitetstrin 4) (ibid.: 131). ”Rumlig nærhed”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af én del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”meningsfuldhed”. Derfor er det én del af denne faktor, jeg integrerer, når jeg med udgangspunkt i disse empiriske indikatorer formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B1):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: Sveriges regering investerer i solenergi.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Die französische Regierung investiert in Sonnenenergie.

Begivenheden finder netop sted i lande, der har fælles grænser med henholdsvis Danmark og Tyskland.

¹⁰ Er en del af punkt tre: Det er den samme delfaktor, der opstilles intensitetsindikatorer for; blot med henblik på udenlandske nyheder.

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 1:

”Begivenheden finder sted udenfor det europæiske, mellemøstlige og afrikanske område:

Asien, Amerika, Australien, Oceanien.” (Schulz 1976: 131) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan delfaktorens (”rumlig nærhed”) intensitet siges at være den laveste (intensitetstrin 1) (ibid.: 131).

”Rumlig nærhed”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af én del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”meningsfuldhed”. ”Ikke integrationen” af den pågældende del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”meningsfuldhed”, finder derfor sted ved, at jeg med udgangspunkt i de empiriske indikatorer for intensitetstrin 1 formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B2):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: Den japanske regering investerer nu i solenergi.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Die japanische Regierung investiert jetzt in Sonnenenergie.

Her finder begivenheden netop sted uden for det europæiske, mellemøstlige eller afrikanske område.

3.2.3.5. Par nummer 4 i spørgeskemaet

Som jeg nævnede i foregående afsnit, så opdeler Winfried Schulz (1976) Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”meningsfuldhed”, i 4 delfaktorer. Den anden kalder han for ”politisk nærhed” og opstiller følgende empiriske indikatorer:

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 4:

”Ved udenlandske begivenheder: Begivenhed i et land der er

1. medlem af EU¹¹,
2. medlem af NATO,
3. og som hører blandt Danmarks/Tysklands 21 vigtigste handelspartnere (målt på import-/eksportandel).” (Schulz 1976: 131) (frit oversat fra tysk).

¹¹ I den tyske kildetekst står der (oversat til dansk): ”Medlem af EF.” (Schulz 1976: 131). ”EF” er i dag omdøbt til ”EU”.

Ved en sådan begivenhed kan delfaktorens ("politisk nærhed") intensitet siges at være den højeste (intensitetstrin 4) (Schulz 1976: 131).

"Politisk nærhed", og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af én del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, "meningsfuldhed". Derfor er det én del af denne faktor, jeg integrerer, når jeg med udgangspunkt i disse empiriske indikatorer formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B1):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: Tysklands økonomiske politik er utilstrækkelig.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Die Wirtschaftspolitik Frankreichs reicht nicht aus.

Begivenheden finder netop sted i et land, der opfylder de nævnte indikatorer:

For Danmarks vedkommende:

1. Tyskland er medlem af EU og
2. NATO.
3. Tyskland er Danmarks største handelspartner (Bisgaard & Gunnensen 2008: 381).

For Tysklands vedkommende:

1. Frankrig er medlem af EU og
2. NATO.
3. Frankrig er Tysklands største handelspartner ("Das sind Deutschlands wichtigste Handelspartner" 2008).

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 1:

"Begivenhed i et land, der ikke opfylder indikatorerne." (Schulz 1976: 132) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan delfaktorens ("politisk nærhed") intensitet siges at være den laveste (intensitetstrin 1) (ibid.: 132).

"Politisk nærhed", og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af én del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, "meningsfuldhed". "Ikke integrationen" af den pågældende del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, "meningsfuldhed", finder derfor sted ved, at jeg med udgangspunkt i de empiriske indikatorer for intensitetstrin 1 formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B2):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: Congos økonomiske politik er ikke effektiv nok.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Die Wirtschaftspolitik Kongos ist nicht effizient genug.

Her finder begivenheden netop sted i et land, hvor ingen af indikatorerne opfyldes.

3.2.3.6. Par nummer 5 i spørgeskemaet

Som jeg nævnede i foregående afsnit, så opdeler Winfried Schulz (1976) Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”meningsfuldhed”, i 4 delfaktorer. Den tredje kalder han for ”kulturel nærhed” og opstiller følgende empiriske indikatorer:

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 4:

”Ved udenlandske begivenheder:

1. Begivenheden finder sted i et land, der har dansk/tysk som modersmål¹².
2. I et land, der har en kristen befolkningsandel på over 60 %.
3. I et land, hvor mere end et hundrede af landets bogtitler om året oversættes til dansk/tysk.” (Schulz 1976: 132) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan delfaktorens (”kulturel nærhed”) intensitet siges at være den højeste (intensitetstrin 4) (ibid.: 132).

”Kulturel nærhed”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af én del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”meningsfuldhed”. Derfor er det én del af denne faktor, jeg integrerer, når jeg med udgangspunkt i disse empiriske indikatorer formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B1):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: British Museum i London præsenterer en ny, unik kunstsamling.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Kunsthistorisches Museum Wien in Österreich präsentiert eine neue, einzigartige Kunstsammlung.

¹² Denne indikator kan ikke spille en rolle for Danmark. Det er stort set kun danskere i Danmark, der har dansk som modersmål. Derfor ses der bort fra den for Danmarks vedkommende.

Her finder begivenheden netop sted i et land, hvor indikatorerne opfyldes.

For Danmarks vedkommende:

1. Som nævnt under operationaliseringen, ses der dog bort fra den første indikator.
2. Ca. 70 % af Storbritanniens befolkning er kristne ("Religious Populations" 2004).
3. I Danmark blev der i 2005 udgivet i alt 1011 engelsksprogede bogtitler i form af danske oversættelser ("Statistics on Index Translatorium" 2008).

For Tysklands vedkommende:

1. Østrig og Tyskland deler officielt modersmål.
2. Ca. 78 % af Østrigs befolkning er kristne ("Bevölkerung nach dem Religionsbekenntnis..." 2007).
3. Den sidste indikator er automatisk opfyldt. Tyskland og Østrig deler modersmål, så det er ikke nødvendigt at oversætte bøger fra Østrig. Alle bøger fra Østrig, der sælges i Tyskland, er jo på tysk (hvis de har tysk som originalsprog).

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 1:

"Begivenhed i et land, der ikke opfylder nogen af indikatorerne." (Schulz 1976: 132) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan delfaktorens ("kulturel nærhed") intensitet siges at være den laveste (intensitetstrin 1) (ibid.: 132).

"Kulturel nærhed", og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af én del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, "meningsfuldhed". "Ikke integrationen" af den pågældende del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, "meningsfuldhed", finder derfor sted ved, at jeg med udgangspunkt i de empiriske indikatorer for intensitetstrin 1 formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B2):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: Museum Nasional Indonesia i Jakarta præsenterer en ny, enestående kunstsamling.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Museum Nasional Indonesia in Jakarta präsentiert eine neue, einzigartige Kunstsammlung.

Her finder begivenheden netop sted i et land, hvor ingen af indikatorerne opfyldes.

3.2.3.7. Par nummer 6 i spørgeskemaet

Som jeg nævnede i foregående afsnit, så opdeler Winfried Schulz (1976) Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”meningsfuldhed”, i fire delfaktorer. Den fjerde kalder han for ”relevans” og opstiller følgende empiriske indikatorer:

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 4:

1. ”En meget stor kreds af berørte (flertallet af landets indbyggere eller mindst én anden nation som sådan).
2. Begivenheden er af eksistentiel betydning for de berørte (personers liv, grupper og nationers forsatte beståen er påvirket).
3. Begivenhedens konsekvenser er konstante (de er vanskelige eller umulige at ændre).” (Schulz 1976: 133) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan nyhedsfaktorens (”relevans”) intensitet siges at være den højeste (intensitetstrin 4) (ibid.: 133).

”Relevans”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af én del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”meningsfuldhed”. Derfor er det én del af denne faktor, jeg integrerer, når jeg med udgangspunkt i disse empiriske indikatorer formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B1):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: Fødevarepriserne stiger markant pga. den stigende korn efterspørgsel på det globale marked.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Die Lebensmittelpreise steigen beachtlich wegen der steigenden Getreidenachfrage auf dem globalen Markt.

En sådan begivenhed berører stort set alle verdens borgere i større eller mindre grad. Begivenheden kan blive af eksistentiel betydning for især befolkningerne i fattige lande. Konsekvensen kan her blive, at mange dør af sult (når først de er døde, kan der ikke rettes op på konsekvenserne – de er konstante).

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 1:

”Begivenhed, hvorpå ingen af indikatorerne passer.” (Schulz 1976: 133) (frit oversat fra tysk). Ved en sådan begivenhed kan nyhedsfaktorens (”relevans”) intensitet siges at være den laveste (intensitetstrin 1) (ibid.: 133).

”Relevans”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af én del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”meningsfuldhed”. ”Ikke integrationen” af den pågældende del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”meningsfuldhed”, finder derfor sted ved, at jeg med udgangspunkt i de empiriske indikatorer for intensitetstrin 1 formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B2):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: Priserne på Ferrarier stiger voldsomt pga. stigende efterspørgsel på verdensmarkedet.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Die Preise für Ferraris steigen beachtlich wegen einer steigenden Nachfrage auf dem Weltmarkt.

Det er meget få, der berøres på verdensplan, og begivenheden er ikke af nogen eksistentiel betydning for nogens liv. Desuden er der næppe de store, langsigtede konsekvenser for de få forbrugere, der kunne købe en Ferrari og som nu ikke har råd til en.

3.2.3.8. Par nummer 7 i spørgeskemaet

Galtung og Ruge (1965) har defineret nyhedsfaktoren, ”reference til elitenationer”: ”Elitenationers handlinger har for det meste større konsekvenser end andre nationers handlinger. Derfor vil en elitenations handlinger tit blive selekteret og gjort til nyheder frem for handlinger, der ikke er foretaget af elitenationer.” (Galtung & Ruge 1965: 68 og side: 13). For at operationalisere den, opdeler Winfried Schulz (1976) denne nyhedsfaktor i to delfaktorer. Den første kalder han ”regional centralisme” og opstiller empiriske indikatorer for den:

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 4:

”Kun ved indenrigsbegivenheder i Tyskland:

1. Begivenheden sker på et sted med mere end trehundredetusinde indbyggere¹³,
2. i Tysklands hovedstad eller i en delstatshovedstad.
3. Området skal have en skatteindkomst på mere end 100 millioner D-Mark om året¹⁴.”
(Schulz 1976: 133) (frit oversat fra tysk).

¹³ Svarer til og med til Tysklands 20. største by – Bonn (314.000 indbyggere.) (Venhoff 2006: 773).

¹⁴ Der er to grunde til, at jeg udelader at inddrage denne indikator. For det første er det meget vanskeligt at finde frem til, hvordan en nutidssvarende indikator skulle formuleres. Det er vanskeligt at konvertere 100 millioner D-Mark til et nutidssvarende beløb. Endnu vanskeligere bliver det at definere en tilsvarende indikator ift. til områder i Danmark.

Ved en sådan begivenhed kan delfaktorens ("regional centralisme") intensitet siges at være den højeste (intensitetstrin 4) (Schulz 1976: 133).

"Kun ved indenrigsbegivenheder i Danmark:

1. Begivenheden sker på et sted med mere end tredivetusinde indbyggere¹⁵,
2. i landets hovedstad eller i en regionshovedstad¹⁶.
3. Udeladt." (ibid.: 133).

Ved en sådan begivenhed kan delfaktorens ("regional centralisme") intensitet siges at være den højeste (intensitetstrin 4) (ibid.: 133).

"Regional centralisme", og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af én del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, "reference til elitenationer". Derfor er det én del af denne faktor, jeg integrerer, når jeg med udgangspunkt i disse empiriske indikatorer formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B1):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: Demonstration i København for rent drikkevand.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Demonstration in Hamburg für sauberes Trinkwasser.

For Danmarks vedkommende: Da begivenheden finder sted i København, opfyldes alle indikatorerne.

For Tysklands vedkommende: Da begivenheden finder sted i Hamborg, opfyldes alle indikatorerne.

¹⁵ I den tyske kildetekst står der (oversat til dansk): "... (med hensyn til det område - eller region, hvor begivenheden finder sted: a) indbyggertal på mere end 300.000)" (Schulz 1976: 133). Danmark er meget mindre end Tyskland, så derfor måtte denne indikator tilpasses til danske forhold. Et område/region i Tyskland på 300.000 indbyggere svarer netop til og med til Tysklands 20. største by. Derfor bliver til og med den 20. største by også formuleret som den gældende indikator for Danmarks vedkommende. Danmarks 20. største by er Slagelse (31.914 indbyggere) ("Hver femte dansker bor i hovedstadsområdet" 2008).

¹⁶ I den tyske kildetekst står der (oversat til dansk): "En delstatshovedstad." (Schulz 1976: 133). Da Danmark ingen delstater har, operationaliserer jeg denne intensitetsindikator via oversættelsen, „regionshovedstad“, og lader den være den gældende intensitetsindikator for Danmarks vedkommende.

Nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 1:

”Begivenhed, der ikke opfylder nogen af indikatorerne.” (Schulz 1976: 133) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan delfaktorens (”regional centralisme”) intensitet siges at være den laveste (intensitetstrin 1) (ibid.: 133).

”Regional centralisme”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af én del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”reference til elitenationer”. ”Ikke integrationen” af den pågældende del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”reference til elitenationer”, finder derfor sted ved, at jeg med udgangspunkt i de empiriske indikatorer for intensitetstrin 1 formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B2):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: Demonstration i Rønne for rent drikkevand.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Demonstration in Plauen für sauberes Trinkwasser.

For Danmarks vedkommende: Da begivenheden finder sted i Rønne, opfyldes ingen af indikatorerne.

For Tysklands vedkommende: Da begivenheden finder sted i Plauen, opfyldes ingen af indikatorerne.

3.2.3.9. Par nummer 8 i spørgeskemaet

Som jeg nævnede i foregående afsnit, så opdeler Winfried Schulz (1976) Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”reference til elitenationer”, i to delfaktorer. Den anden kalder han for ”national centralisme” og opstiller følgende empiriske indikatorer:

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 4:

”Kun ved udenrigsbegivenheder:

1. Begivenheden finder sted i et land med stort handelspotentiale - målt via verdenshandelsvolumen (de 21 største handelsnationer).
2. Stort videnskabeligt potentiale - målt via det samlede antallet af videnskabsfolk, teknikere, ingeniører og antallet af beskæftigede i forskningen (i alt over 140.000).
3. Stort militært potentiale (mindst to af følgende betingelser skal være opfyldt: Besiddelse af atomvåben, et forsvarsbudget på over 10 millioner dollar¹⁷, eller en militærstyrke på over 500.000 mand).” (Schulz 1976: 134) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan delfaktorens (”national centralisme”) intensitet siges at være den højeste (intensitetstrin 4) (ibid.: 134).

”National centralisme”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af én del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”reference til elitenationer”. Derfor er det én del af denne faktor, jeg integrerer, når jeg med udgangspunkt i disse empiriske indikatorer formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B1):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: USA producerer færre fødevarer.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Die Lebensmittelproduktion der USA geht zurück.

Ved en sådan begivenhed opfyldes alle indikatorerne:

1. Begivenheden finder sted i USA, som er verdens største handelsnation (”United States” 2008).
2. I 2006 var der i USA beskæftiget over 1.300.000 forskere (”Main Science and Technology Indicators” 2008).
3. Desuden havde USA i 2006 en hær på i alt 1.380.028 mand (”Department of Defense...” 2007). Samtidig er landet i besiddelse af atomvåben.

¹⁷ Denne indikator vælger jeg ikke at tage højde for. Det er vanskeligt at estimere beløbet i nutidsdollar. Af den grund tager jeg derfor kun højde for, om landet har atomvåben og en hær på over 500.000 mand).

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 1:

”Lande, der ikke opfylder nogle af indikatorerne.” (Schulz 1976: 134) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan delfaktorens (”national centralisme”) intensitet siges at være den laveste (intensitetstrin 1) (Schulz *ibid.*: 134).

”National centralisme”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af én del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”reference til elitenationer”. ”Ikke integrationen” af den pågældende del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”reference til elitenationer”, finder derfor sted ved, at jeg med udgangspunkt i de empiriske indikatorer for intensitetstrin 1 formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B2):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: Tanzanias fødevareproduktion falder.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Die Lebensmittelproduktion Tansanias geht zurück.

Begivenheden finder netop sted i et land, der ikke opfylder nogen af indikatorerne.

3.2.3.10. Par nummer 9 i spørgeskemaet

Galtung og Ruge (1965) har defineret nyhedsfaktoren, ”Reference til elitepersoner”: ”Elitepersoners handlinger har ofte større konsekvenser på kort sigt end ikke elitepersoners handlinger. Af denne årsag vil sådanne personers handlinger derfor blive selekteret og gjort til nyheder frem for handlinger, der er foretaget af ”almindelige mennesker”.” (Galtung & Ruge 1965: 68 og side: 13).

For at operationalisere den opdeler Winfried Schulz (1976) denne nyhedsfaktorer i to delfaktorer. Den første kalder han ”personlig indflydelse” og opstiller empiriske indikatorer for den:

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 4:

”Kun ved politiske nyheder: Internationale, indflydelsesrige politikere: Stats- og regeringschefer, partiledere fra socialistiske lande¹⁸ samt de øverste repræsentanter fra overnationale institutioner.” (Schulz 1976: 134) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan delfaktorens (”personlig indflydelse”) intensitet siges at være den højeste (intensitetstrin 4) (*ibid.*: 134).

¹⁸ Denne indikator er ikke så relevant i dag som på Galtung og Ruges tid.

”Personlig indflydelse”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af én del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”reference til elitepersoner”. Derfor er det én del af denne faktor, jeg integrerer, når jeg med udgangspunkt i disse empiriske indikatorer formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B1):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: Georg Bush vil sætte klimaet på dagsordenen.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Georg Bush möchte die Klimafrage auf die Tagesordnung setzen.

USAs præsident Georg Bush besidder et centralt, politisk embede i verden.

Nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 1:

”Almindelige mennesker.” (Schulz 1976: 135) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan delfaktorens (”personlig indflydelse”) intensitet siges at være den laveste (intensitetstrin 1) (ibid.: 135).

”Personlig indflydelse”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af én del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”reference til elitepersoner”. ”Ikke integrationen” af den pågældende del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”reference til elitepersoner”, finder derfor sted ved, at jeg med udgangspunkt i de empiriske indikatorer for intensitetstrin 1 formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B2):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: En borgergruppe ønsker klimaet sat på dagsordenen.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Eine Bürgergruppe möchte die Klimafrage auf die Tagesordnung setzen.

En borgergruppe består som regel af ”almindelige mennesker”.

3.2.3.11. Par nummer 10 i spørgeskemaet

Som jeg nævnede i foregående afsnit, så opdeler Winfried Schulz (1976) Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”reference til elitepersoner”, i to delfaktorer. Den anden kalder han for ”prominens” og opstiller følgende empiriske indikatorer:

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 4:

”Kun ved ikke politiske nyheder: Internationalt kendte skuespillere, kunstnere, sangere, sportsfolk osv.” (Schulz 1976: 135) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan delfaktorens (”prominens”) intensitet siges at være den højeste (intensitetstrin 4) (ibid.: 135).

”Prominens”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af én del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”reference til elitepersoner”. Derfor er det én del af denne faktor, jeg integrerer, når jeg med udgangspunkt i disse empiriske indikatorer formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B1):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: Paris Hilton køber nyt tøj tre gange om ugen.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Paris Hilton kauft neue Kleidung drei Mal pro Woche.

Paris Hilton er netop internationalt kendt for at være kendt.

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 1:

”Almindelige mennesker.” (Schulz 1976: 135) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan delfaktorens (”prominens”) intensitet siges at være den laveste (intensitetstrin 1) (ibid.: 135).

”Prominens”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af én del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”reference til elitepersoner”. ”Ikke integrationen” af den pågældende del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”reference til elitepersoner”, finder derfor sted ved, at jeg med udgangspunkt i de empiriske indikatorer for intensitetstrin 1 formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B2):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: Sarah på tyve køber nyt tøj to til tre gange om ugen.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Zwanzigjährige Sarah kauft neue Kleidung zwei oder drei Mal pro Woche.

Sarah kan være hvem som helst, og hun er som sådan et ”almindeligt menneske”.

3.2.3.12. Par nummer 11 i spørgeskemaet

Galtung og Ruge (1965) har defineret nyhedsfaktoren, ”det uventede”: ”Begivenheder, der er sjældne eller uventede, har chance for at blive til nyheder.” (Galtung & Ruge 1965: 67 og side: 12). For at operationalisere den omdøber Winfried Schulz (1976) denne faktor til ”overraskelse” og opstiller empiriske indikatorer for den:

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 4:

1. ”Begivenhedens tidspunkt (begyndelse, højdepunkt, slutning) er uventet.
2. Begivenhedens forløb (udvikling, rækkefølge, videre udvikling) er uforudsigelig.
3. Resultatet (slutning, konsekvens, resultat) er usædvanligt, sjældent, kuriøst.

Som målestok for, hvad der er forventeligt/er blevet erfaret, tjener især de antagelser, der er opstået på baggrund af nyhedsbilledet i de foregående dage.” (Schulz 1976: 135) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan nyhedsfaktorens (”overraskelse”) intensitet siges at være den højeste (intensitetstrin 4) (ibid.: 135).

”Overraskelse”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”det uventede”. Derfor er det den faktor, jeg integrerer, når jeg med udgangspunkt i disse empiriske indikatorer formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B1):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: Store mængder doping nu fundet blandt skakspillere inden OL.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Vor den Olympischen Spielen sind riesige Mengen von Doping jetzt unter Schachspielern gefunden worden.

Ved en sådan begivenhed opfyldes alle indikatorerne:

1. Man kan argumentere for, at det er et uventet tidspunkt, at man som skakspiller har valgt at dope sig på lige op til OL, hvor dopingkontrollerne er strengest (begivenhedens tidspunkt er uventet).
2. Det er svært at forudsige, hvad der videre vil ske. Hvordan vil begivenheden udvikle sig? Hvad for konsekvenser kan den få for skak som professionel sportsgren? (begivenhedens forløb er uforudsigeligt).

3. Uanset hvad der sker, så er det usædvanligt, at der overhovedet er blevet fundet doping blandt skakspillere (resultatet af begivenheden, der har fundet sted, er usædvanligt).

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 1:

”Ingen af indikatorerne opfyldes.” (Schulz 1976: 136) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan nyhedsfaktorens (”overraskelse”) intensitet siges at være den laveste (intensitetstrin 1) (ibid.: 136).

”Overraskelse”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”det uventede”. ”Ikke integrationen” af den pågældende af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktorer finder derfor sted ved, at jeg med udgangspunkt i de empiriske indikatorer for intensitetstrin 1 formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B2):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: Store mængder af doping er igen dukket op blandt cykelryttere inden OL.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Vor den Olympischen Spielen sind große Mengen von Doping wieder unter Radfahrern aufgetaucht.

1. Det er nærmest blevet mere reglen end undtagelsen, at der bliver fundet doping blandt cykelryttere op til de store sportsstævner, selvom dopingkontrollerne her er strengest (begivenhedens tidspunkt er ventet).
2. Det er sket så ofte, at vi kan forestille os, hvad der vil ske (nogle ryttere benægter, bliver smidt af holdene osv.) (begivenhedens forløb er kendt).
3. Uanset hvad der sker, så er det ikke usædvanligt, at der er blevet fundet doping blandt cykelryttere (resultatet af begivenheden, der har fundet sted, er ikke usædvanligt).

3.2.3.13. Par nummer 12 i spørgeskemaet

Galtung og Ruge (1965) har defineret nyhedsfaktoren, ”entydighed”: ”Begivenheder, der kan tillægges en utvetydig mening, bliver foretrukket frem for begivenheder, der kan tillægges mange forskellige og tvetydige meninger.” (Galtung & Ruge 1965: 67 og side: 12).

For at operationalisere den omdøber Winfried Schulz (1976) denne faktor til ”struktur” og opstiller empiriske indikatorer for den:

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 4:

1. ”Stereotyp forløb: Det skete følger et overskueligt, kendt mønster - et begivenhedsstereotyp/ritual - (f.eks. statsbesøg, pressekonferencer, valgtaler, åbninger af udstillinger, biluheld).
2. Få deltagere eller interesser er i spil (ikke mere end to).
3. Ét overskueligt tema, ingen undertemaer.” (Schulz 1976: 136) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan nyhedsfaktorens (”struktur”) intensitet siges at være den højeste (intensitetstrin 4) (ibid.: 136).

”Struktur”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”entydighed”. Derfor er det den faktor, jeg integrerer, når jeg med udgangspunkt i disse empiriske indikatorer formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B1):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: Ritt Bjerregaard åbner en særudstilling på Nationalmuseet.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Ole von Beust eröffnet eine Sonderausstellung in der Hamburger Kunsthalle.

Ved en sådan begivenhed opfyldes alle indikatorerne.

For Danmarks vedkommende:

1. Man ved, hvad sådan en åbning normalt indebærer (kendt mønster/stereotyp forløb).
2. Det er kun Københavns overborgmester, Ritt Bjerregaard, og Nationalmuseet, der indgår som begivenhedens egentlige aktører (få deltagere i spil).
3. Tema for begivenheden er ene og alene åbningen af en særudstilling (ingen undertemaer som sådan).

For Tysklands vedkommende:

1. Man ved, hvad sådan en åbning normalt indebærer (kendt mønster/stereotyp forløb).
2. Det er kun Hamborgs overborgmester, Ole von Beust, og die Hamburger Kunsthalle, der indgår som begivenhedens egentlige aktører (få deltagere i spil).
3. Tema for begivenheden er ene og alene åbningen af en særudstilling (ingen undertemaer som sådan).

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 1:

”Ingen af indikatorerne opfyldes.” (Schulz 1976: 136) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan nyhedsfaktorens (”struktur”) intensitet siges at være den laveste (intensitetstrin 1) (ibid.: 136).

”Struktur”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”entydighed”. ”Ikke integrationen” af den pågældende af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktorer finder derfor sted ved, at jeg med udgangspunkt i de empiriske indikatorer for intensitetstrin 1 formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B2):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: I morges diskuterede Ritt Bjerregaard kunst, naturvidenskab og etik med studerende på Københavns Universitet.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Heute Morgen diskutierte Ole von Beust Kunst, Naturwissenschaft und Ethik mit Studierenden an der Universität Hamburg.

Ved en sådan begivenhed opfyldes ingen af indikatorerne.

For Danmarks vedkommende:

1. Det er svært at vide, i hvilken form sådan en diskussion (selv begivenheden) præcis foregik: Hvordan forløb den? Var der en ordstyrer? Blev der holdt oplæg? (ukendt mønster/stereotyp forløb?).
2. Desuden bringes der flere aktører (deltagere) i spil i form af ”Ritt Bjerregaard”, de ”studerende” og ”universitet”.
3. Der er flere undertemaer indeholdt i begivenheden: Selve diskussionsemnerne (kunst, naturvidenskab og etik), det var med studerende, og tidspunktet for diskussionen var om morgen.

For Tysklands vedkommende:

1. Igen: Det er svært at vide, i hvilken form sådan en diskussion (selve begivenheden) præcis foregik: Hvordan forløb den? Var der en ordstyrer? Blev der holdt oplæg? (ukendt mønster/stereotyp forløb?).
2. Desuden bringes der flere aktører (deltagere) i spil i form af "Ole von Beust", de "Studierenden" og "Universitet Hamburg".
3. Der er flere undertemaer indeholdt i begivenheden: Selve diskussionsemnerne (Kunst, Naturwissenschaft og Ethik), det var med studerende, og tidspunktet for diskussionen var om morgen.

3.2.3.14. Par nummer 13 i spørgeskemaet

Galtung og Ruge (1965) har defineret nyhedsfaktoren, "negativitet": "Negative nyheder vil blive foretrukket frem for positive nyheder" (Galtung & Ruge 1965: 70 og side: 14). For at operationalisere den opdeler Winfried Schulz (1976) denne nyhedsfaktor i tre delfaktorer. Den første kalder han "konflikt" og opstiller empiriske indikatorer for den:

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 4:

"Kun ved politiske nyheder: Politiske begivenheder, hvori aggressiv handlen eller adfærd kommer til udtryk. Åben aggression: Konflikter, der kæmpes med våbenmagt." (Schulz 1976: 136) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan delfaktorens ("konflikt") intensitet siges at være den højeste (intensitetstrin 4) (ibid.: 136).

"Konflikt", og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af én del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, "negativitet". Derfor er det én del af denne faktor, jeg integrerer, når jeg med udgangspunkt i disse empiriske indikatorer formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B1):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: Unge israelere og palæstinensere skyder på hinanden.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Junge Israelis und Palästinenser schießen auf einander.

Konflikten mellem israelere og palæstinensere er en af de længst varende, væbnede, politiske konflikter, som har ført til gensidige drab på hinanden.

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 1:

”Ingen konflikt.” (Schulz 1976: 137) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan delfaktorens (”konflikt”) intensitet siges at være den laveste (intensitetstrin 1) (ibid.: 137).

”Konflikt”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af én del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”negativitet”. ”Ikke integrationen” af den pågældende del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”negativitet”, finder derfor sted ved, at jeg med udgangspunkt i de empiriske indikatorer for intensitetstrin 1 formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B2):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: Unge israelere og palæstinensere mødes på fredslejr.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Junge Israelis und Palästinenser treffen einander in einem Friedenscamp.

Begivenheden er ladet med politiske undertoner, i og med at alle er klar over, at israelere og palæstinensere har været politisk uenige i årevis. Begivenheden her indeholder dog ingen væbnet eller verbal konflikt som sådan.

3.2.3.15. Par nummer 14 i spørgeskemaet

Som jeg nævnede i foregående afsnit, så opdeler Winfried Schulz (1976) Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”negativitet”, i tre delfaktorer. Den anden kalder han for ”kriminalitet” og opstiller følgende empiriske indikatorer:

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 4:

”Retsstridige handlinger, som bryder gældende love. Livsfarlige forbrydelser (mord, drab, uagtsomt manddrab, alvorlig legemsbeskadigelse).” (Schulz 1976: 137) (frit oversat fra tysk). Ved en sådan begivenhed kan delfaktorens (”kriminalitet”) intensitet siges at være den højeste (intensitetstrin 4) (ibid.: 137).

”Kriminalitet”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af én del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”negativitet”. Derfor er det én del af denne faktor, jeg integrerer, når jeg med udgangspunkt i disse empiriske indikatorer formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B1):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: Studerende kræver universitetsreformer og banker løs på en politibetjent, der bliver hårdt såret.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Studerende forderm Universitätsreformen und schlagen einen Polizist ein, der schwer verletzt wird.

Der bliver netop begået en forbrydelse, der medfører alvorlig legemsbeskadigelse.

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 1:

”Ingen kriminalitet.” (Schulz 1976: 137) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan delfaktorens (”kriminalitet”) intensitet siges at være den laveste (intensitetstrin 1) (ibid.: 137).

”Kriminalitet”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af én del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”negativitet”. ”Ikke integrationen” af den pågældende del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”negativitet”, finder derfor sted ved, at jeg med udgangspunkt i de empiriske indikatorer for intensitetstrin 1 formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B2):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: Studerende vil demonstrere fredeligt for universitetsreformer.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Studierende möchten friedlich für Universitätsreformen demonstrieren.

Det er netop en grundlovssikret ret i begge lande at kunne forsamle sig fredeligt (”Danmarks Riges Grundlov...” 1953: §79 og ”Grundgesetz...” 1949: Artikel 8, Stk. 1).

3.2.3.16. Par nummer 15 i spørgeskemaet

Som jeg nævnede i foregående afsnit, så opdeler Winfried Schulz (1976) Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”negativitet”, i tre delfaktorer. Den tredje kalder han for ”skade” og opstiller følgende empiriske indikatorer:

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 4:

”Begivenheder med person-, materiel- eller finansiell skade. Alvorlige skader: Naturkatastrofer, alvorlige ulykker med mange døde.” (Schulz 1976: 137) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan delfaktorens (”skade”) intensitet siges at være den højeste (intensitetstrin 4) (ibid.: 137).

”Skade”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af én del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”negativitet”. Derfor er det én del af denne faktor, jeg integrerer, når jeg med udgangspunkt i disse empiriske indikatorer formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B1):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: Mange dræbt da et indkøbscenter brød i brand.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Viele Leute kamen ums Leben, als ein Einkaufszentrum in Brand geriet.

En alvorlig ulykke, der krævede mange døde.

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 1:

”Ingen skade.” (Schulz 1976: 137) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan delfaktorens (”skade”) intensitet siges at være den laveste (intensitetstrin 1) (ibid.: 137).

”Skade”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af én del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”negativitet”. ”Ikke integrationen” af den pågældende del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”negativitet”, finder derfor sted ved, at jeg med udgangspunkt i de empiriske indikatorer for intensitetstrin 1 formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B2):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: Falsk brandalarm i et varehus. Ingen kom noget til.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Falscher Feueralarm in einem Kaufhaus. Keiner wurde verletzt.

Ingen reel ulykke. Ingen skade på noget eller nogen.

3.2.3.17. Par nummer 16 i spørgeskemaet

Galtung og Ruge (1965) har defineret nyhedsfaktoren, ”mulighed for personificering”: ”Begivenheder, der kan knyttes til et handlende subjekt, en navngiven person, eller til et fællesskab af flere personer, har større chance for at blive selekteret og gjort til nyheder, end hvis det modsatte er tilfældet.” (Galtung & Ruge 1965: 68 og side: 14). For at operationalisere den omdøber Winfried Schulz (1976) denne faktor til ”personalisering” og opstiller empiriske indikatorer for den:

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 4:

”En eller flere personer er det handlende subjekt, årsag til begivenheden, eller midtpunkt for den.” (Schulz 1976: 138) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan nyhedsfaktorens (”personalisering”) intensitet siges at være den højeste (intensitetstrin 4) (ibid.: 138).

”Personalisering”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”mulighed for personificering”. Derfor er det den faktor, jeg integrerer, når jeg med udgangspunkt i disse empiriske indikatorer formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B1):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: Den unge pilot, James Thomas, redder et fly fra at styrte ned.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Der junge Pilot, James Thomas, verhindert einen Flugzeugabsturz.

James Thomas er begivenhedens centrum, som det handlende subjekt, der forhindrede et flystyrt.

Empiriske nyhedsfaktorintensitetsindikatorer for intensitetstrin 1:

”I begivenheden kommer der kun en upersonlig, strukturel hændelse til udtryk; sagsforhold eller abstrakte forløb er begivenhedens midtpunkt; der forekommer ingen personer.” (Schulz 1976: 139) (frit oversat fra tysk).

Ved en sådan begivenhed kan nyhedsfaktorens (”personalisering”) intensitet siges at være den laveste (intensitetstrin 1) (ibid.: 139).

”Personalisering”, og de empiriske indikatorer for den, er en operationalisering af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”mulighed for personificering”. ”Ikke integrationen” af den pågældende af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktorer finder derfor sted ved, at jeg med udgangspunkt i de empiriske indikatorer for intensitetstrin 1 formulerer følgende variabler (de er understreget) i begivenhedsbeskrivelsen (B2):

- Variabler i den danske begivenhedsbeskrivelse: Stærke, opadgående vinde forhindrer et fly i at styrte ned.
- Variabler i den tyske begivenhedsbeskrivelse: Starke, aufsteigende Winde verhindern einen Flugzeugabsturz.

Der forekommer ingen personer, og de stærke, opadgående vinde må betragtes som en temmelig abstrakt aktør; James Thomas skaber meget større identifikation.

Jeg har nu gjort rede for, hvordan jeg selv, med udgangspunkt i Schulz (1976) operationalisering af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer, konkret har formuleret de variabler, som integrerer eller ikke integrere dem i spørgeskemaets begivenhedsbeskrivelser (B1 eller B2).

Det er nu tid til at præsentere de empiriske data, som er blevet indsamlet på baggrund af spørgeskemaundersøgelsen. De vil blive præsenteret i det følgende afsnit på næste side.

4. De indsamlede, empiriske primærdata

Jeg vil nu præsentere de primærdata, som jeg selv har tilvejebragt på baggrund af spørgeskemaundersøgelsen. Som nævnt i afsnit 1.5. frembringer den valgte dataindsamlingsmetode, i det konkrete tilfælde, kvantitative primærdata, dvs. data i form af tal (Beckmann et al. 2006: 83+119). Som nævnt i indledningen (afsnit 1.5.), så fremgår følgende af disse data:

1. Hvor mange procent af de adspurgte journalister i Danmark (DK) og Tyskland (D), der foretrækker en begivenhedsbeskrivelse (B1), hvori den pågældende af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer, eller en del af den, er integreret.
2. Hvor mange procent af de adspurgte journalister i Danmark (DK) og Tyskland (D), der foretrækker en begivenhedsbeskrivelse (B2), hvori den pågældende af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer, eller en del af den, ikke er integreret.

Hvis man først ser på disse tilvejebragte data, så fordeler journalisternes svar fra de to lande sig procentuelt således (afrundet til 2 decimaler):

Par nummer i spørgeskemaet	Adspurgte journalister, som har valgt B1	Adspurgte journalister, som har valgt B2	Adspurgte journalister, som hverken har valgt B1 eller B2
1	DK: 82,35 % (14) D: 82,35 % (14)	DK: 11,76 % (2) D: 17,65 % (3)	DK: 5,88 % (1) D: 0 % (0)
2	DK: 88,24 % (15) D: 100 % (17)	DK: 5,88 % (1) D: 0 % (0)	DK: 5,88 % (1) D: 0 % (0)
3.1	DK: 70,59 % (12) D: 82,50 % (14)	DK: 11,76 % (2) D: 17,65 % (3)	DK: 17,65 % (3) D: 0 % (0)
3.2	DK: 100 % (17) D: 58,82 % (10)	DK: 0 % (0) D: 41,18 % (7)	DK: 0 % (0) D: 0 % (0)
4	DK: 94,12 % (16) D: 70,59 % (12)	DK: 0 % (0) D: 29,41 % (5)	DK: 5,88 % (1) D: 0 % (0)
5	DK: 100 % (17) D: 70,59 % (12)	DK: 0 % (0) D: 23,53 % (4)	DK: 0 % (0) D: 5,88 % (1)
6	DK: 94,12 % (16) D: 76,47 % (13)	DK: 5,88 % (1) D: 23,53 % (4)	DK: 0 % (0) D: 0 % (0)

7	DK: 82,35 % (14) D: 88,24 % (15)	DK: 11,76 % (2) D: 11,76 % (2)	DK: 5,88 % (1) D: 0 % (0)
8	DK: 76,47 % (13) D: 58,82 % (10)	DK: 23,53 % (4) D: 41,08 % (7)	DK: 0 % (0) D: 0 % (0)
9	DK: 100 % (17) D: 100 % (17)	DK: 0 % (0) D: 0 % (0)	DK: 0 % (0) D: 0 % (0)
10	DK: 17,65 % (3) D: 29,41 % (5)	DK: 70,59 % (12) D: 52,94 % (9)	DK: 11,76 % (2) D: 17,65 % (3)
11	DK: 52,94 % (9) D: 52,94 % (9)	DK: 47,06 % (8) D: 41,18 % (7)	DK: 0 % (0) D: 5,88 % (1)
12	DK: 52,94 % (9) D: 52,94 % (9)	DK: 23,53 % (4) D: 47,06 % (8)	DK: 23,53 % (4) D: 0 % (0)
13	DK: 11,76 % (2) D: 17,65 % (3)	DK: 88,24 % (15) D: 82,35 % (14)	DK: 0 % (0) D: 0 % (0)
14	DK: 100 % (17) D: 88,24 % (15)	DK: 0 % (0) D: 11,76 % (2)	DK: 0 % (0) D: 0 % (0)
15	DK: 100 % (17) D: 100 % (17)	DK: 0 % (0) D: 0 % (0)	DK: 0 % (0) D: 0 % (0)
16	DK: 76,47 % (13) D: 82,35 % (14)	DK: 17,65 % (3) D: 17,65 % (3)	DK: 5,88 % (1) D: 0 % (0)

Efter at have præsenteret disse empiriske primærdato, som blev tilvejebragt på baggrund af spørgeskemaundersøgelsen, er det nu tid til at analysere dem. Denne analyse vil finde sted i næste afsnit, der begynder på næste side.

5. Analyse

Efter at have præsenteret de empiriske primærdata, som blev tilvejebragt på baggrund af spørgeskemaundersøgelsen, er det nu tid til at analysere dem. Som nævnt i afsnit 1.6., så har jeg valgt komparationsmetoden som metode til dette. Lad os derfor lige repetere, hvorfor det var, at jeg valgte komparationsmetoden:

Jeg har valgt komparationsmetoden, da de forskelle og ligheder den kan afdække udgør et relevant udgangspunkt for fortolkning i forhold til at kunne be- eller afkræfte specialets hypotese. Ved at finde ligheder og forskelle via komparationen af de kvantitative, empiriske primærdata, bliver det nemlig muligt at opstille to væsentlige hovedscenarier for mulige, kvalitative fortolkninger:

1. I de par, der tester én af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer:

Komparationen viser, at den største procentdel af de adspurgte journalister i begge lande vælger B1, hvori den pågældende nyhedsfaktor er integreret.

Hvis dette er tilfældet, kan man tolke følgende: Journalisterne i begge lande har vurderet nyhedsværdien af B1 højere end B2 og på den baggrund valgt B1. Dette indikerer, at den integrerede nyhedsfaktor i B1 kan have haft indflydelse på både de danske og tyske journalisters vurdering af B1s højere nyhedsværdi. Således er der empirisk belæg for, at den integrerede nyhedsfaktor i B1 udgør en valid forklaring på en del af nyhedsselektionen blandt de adspurgte journalister i de to lande. I et sådan tilfælde kan specialets hypotese derfor bekræftes.

I de par, der tester en del af én pågældende nyhedsfaktor:

Komparationen viser, at den største procentdel af de adspurgte journalister i begge lande vælger B1, hvori nyhedsfaktordelen er integreret.

Hvis dette er tilfældet, kan man tolke følgende: Journalisterne i begge lande har vurderet nyhedsværdien af B1 højere end B2 og på den baggrund valgt B1. Dette indikerer, at den integrerede del af den pågældende nyhedsfaktor i B1 kan have haft indflydelse på både de danske og tyske journalisters vurdering af B1s højere nyhedsværdi. Således er der empirisk belæg for, at delen af den pågældende nyhedsfaktor udgør en valid forklaring på en del af nyhedsselektionen. Hvis dette er tilfældet i flertallet af de par, som tilsammen tester én af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer, så er der derfor samlet set empirisk belæg for, at den udgør en valid forklaring på en del af nyhedsselektionen blandt de adspurgte journalister i de to lande. I et sådan tilfælde kan specialets hypotese derfor også bekræftes.

2. I de par, der tester én af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer:

Komparationen viser, at den største procentdel af de adspurgte journalister i begge lande vælger B2, hvori den pågældende nyhedsfaktor ikke er integreret.

Hvis dette er tilfældet, kan man tolke følgende: Journalisterne i begge lande har vurderet nyhedsværdien af B2 højere end B1 og på den baggrund valgt B2. Dette indikerer, at den integrerede nyhedsfaktor i B1 ikke har haft indflydelse på hverken de danske eller tyske journalisters vurdering af B2s højere nyhedsværdi. Således er der ikke empirisk belæg for, at den pågældende nyhedsfaktor udgør en valid forklaring på en del af nyhedsselektionen blandt de adspurgte journalister i de to lande. I et sådan tilfælde kan specialets hypotese derfor ikke bekræftes.

I de par, der tester en del af én pågældende nyhedsfaktor:

Komparationen viser, at den største procentdel af de adspurgte journalister i begge lande vælger B2, hvori nyhedsfaktordelen ikke er integreret.

Hvis dette er tilfældet, kan man tolke følgende: Journalisterne i begge lande har vurderet nyhedsværdien af B2 højere end B1 og på den baggrund valgt B2. Dette indikerer, at den integrerede del af den pågældende nyhedsfaktor i B1 ikke har haft indflydelse på hverken de danske eller tyske journalisters vurdering af B2s højere nyhedsværdi. Således er der ikke empirisk belæg for, at delen af den pågældende nyhedsfaktor udgør en valid forklaring på en del af nyhedsselektionen blandt de adspurgte journalister i de to lande. Hvis dette er tilfældet i flertallet af de par, som tilsammen tester én af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer, så er der samlet set ikke empirisk belæg for, at den udgør en valid forklaring på en del af nyhedsselektionen blandt de adspurgte journalister i de to lande. I et sådan tilfælde kan specialets hypotese derfor heller ikke bekræftes.

På baggrund af komparationsmetoden og de to mulige hovedscenerier for kvalitative fortolkninger vil jeg nu gennemføre analysen i dette speciale og undervejs præsentere de væsentligste resultater, som er blevet til på baggrund af den.

Den oprindelige af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer, som det enkelte par tester/tester en del af, er sat i parentes.

5.1. Par nummer 1 ("frekvens"), 2 ("kontinuitet"), 3.1, 3.2, 4, 5, 6 ("meningsfuldhed"), 7 og 8 ("reference til elitenationer")

Når man komparerer de data, som er blevet til på baggrund af svarene i par nummer 1¹⁹, 2²⁰, 3.1, 3.2, 4, 5, 6²¹, 7 og 8²² i spørgeskemaet, så valgte den største procentdel af journalisterne i både Danmark og Tyskland i alle disse tilfælde B1, hvori de pågældende af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer, eller dele af dem, er integreret. I alle disse tilfælde har journalisterne i begge lande således vurderet nyhedsværdien af B1 højere end B2 og på den baggrund valgt B1. Dette indikerer, at de integrerede nyhedsfaktorer, eller dele af dem, i B1 kan have haft indflydelse på både de danske og tyske journalisters vurdering af B1s højere nyhedsværdi. Således er der samlet set empirisk belæg for, at Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer, "frekvens", "kontinuitet", "meningsfuldhed" og "reference til elitenationer", udgør valide forklaringer på dele af nyhedsselektionen blandt de adspurgte journalister i de to lande. I disse konkrete tilfælde kan specialets hypotese derfor bekræftes.

I sin operationalisering af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, "meningsfuldhed", inddelte Schulz (1976) denne faktor i fire delfaktorer: "Rumlighed nærhed", "politisk nærhed", "kulturel nærhed" og "relevans". Både 3.1 og 3.2 tester den første del af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, "meningsfuldhed", som Schulz (1976) kalder "rumlig nærhed". 3.1 tester den i forbindelse med begivenheder, der sker indenlands, mens 3.2 tester den i forbindelse med begivenheder, der finder sted i udlandet. I par nummer 3.2 er det værd at bemærke, at der også er en betydelig andel af de tyske journalister (41,18 %), som valgte B2. Derimod valgte et helt entydigt flertal (100 %) af de danske journalister B1. Noget tyder derfor på, at den del af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, "meningsfuldhed", som Schulz (1976) kalder "rumlig nærhed", har haft større indflydelse på de danske end på de tyske journalisters vurdering af udenrigsbegivenhedens (B1s) højere nyhedsværdi.

I sin operationalisering af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, "reference til elitenationer", inddelte Schulz (1976) denne faktor i to delfaktorer: "Regional centralisme" og "national centralisme". Par nummer 8 tester den anden del af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, "reference til elitenationer", som Schulz (1976) kalder "national centralisme". Her er der også en betydelig del (41,08 %) af de tyske journalister, som har valgt B2, hvori denne del af Galtung og Ruges nyhedsfaktor, "reference til elitenationer", ikke er integreret. Derimod er der et mere entydigt flertal (76,47 %) af de danske journalister, som har valgt den

¹⁹ Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, "frekvens", testes.

²⁰ Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, "kontinuitet", testes.

²¹ 3.1, 3.2, 4, 5 og 6 tester tilsammen Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, "meningsfuldhed".

²² 7 og 8 tester tilsammen Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, "reference til elitenationer".

første begivenhedsbeskrivelse (B1), hvori den er integreret. Noget tyder derfor på, at den del af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”reference til elitenationer”, som Schulz (1976) kalder ”national centralisme”, kan have haft større indflydelse på de danske end på de tyske journalisters vurdering af begivenhedens (B1s) højere nyhedsværdi.

5.2. Par nummer 9 og 10 (”reference til elitepersoner”)

Komparerer man de indsamlede data, som er blevet til via svarerne i par nummer 9 og 10²³, kan man udlede to forskellige tendenser.

Da Schulz (1976) operationaliserede Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”reference til elitepersoner”, delte han den i to delfaktorer: ”Personlig indflydelse” og ”prominens”. Den første del af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”reference til elitepersoner”, som Schulz kalder ”personlig indflydelse”, testes i par nummer 9. Hvis man komparerer de tilvejebragte data for dette par, så valgte et entydigt flertal af de adspurgte journalister i både Danmark og Tyskland B1, hvori denne del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”reference til elitepersoner”, er integreret. Således har journalisterne i begge lande vurderet nyhedsværdien af B1 højere end B2 og på den baggrund valgt B1. Dette indikerer, at den del af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”reference til elitepersoner”, som Schulz (1976) kalder ”personlig indflydelse”, kan have haft indflydelse på både de danske og tyske journalisters vurdering af B1s højere nyhedsværdi. Således er der empirisk belæg for, at denne del af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”reference til elitepersoner”, udgør en valid forklaring på en del af nyhedsselektionen blandt de adspurgte journalister i begge lande.

Den anden del af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”reference til elitepersoner”, som Schulz kalder ”prominens”, testes i par nummer 10. Her valgte den største procentdel af de adspurgte journalister i både Danmark og Tyskland B2, hvori den ikke er integreret. Journalisterne i begge lande har således vurderet nyhedsværdien af B2 højere end B1 og på den baggrund valgt B2. Eftersom den del af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”reference til elitepersoner”, som Schulz (1976) kalder ”prominens” ikke er integreret i B2, indikerer det, at den ikke har haft indflydelse på hverken de danske eller tyske journalisters vurdering af B2s højere nyhedsværdi. Således er der ikke empirisk belæg for, at denne del af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”reference til elitepersoner”, udgør en valid forklaring på en del af nyhedsselektionen blandt de adspurgte journalister i de to lande.

²³ Par nummer 9 og 10 tester Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”reference til elitepersoner”.

Samlet set er der dermed ikke et entydigt empirisk belæg for, at Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”reference til elitepersoner”, både i Danmark og Tyskland udgør en valid forklaring på nyhedsselektionen blandt de adspurgte journalister i de to lande. Derfor er det heller ikke muligt i dette konkrete tilfælde at bekræfte specialets hypotese.

Grunden til at den største procentdel af de adspurgte journalister, mod forventning, valgte B2 frem for B1 i par nummer 10 kan være, at valget stod mellem Paris Hilton (B1) eller den tyve år gamle Sarah (B2), som begge køber tøj tre gange om ugen. Et flertal af journalisterne i både Danmark og Tyskland foretrak B2, hvori en ”ikke prominent” person som Sarah indgår. Det kan skyldes, at jeg netop valgte Paris Hilton som variabel i B1. Hun er sandsynligvis blevet sat i forbindelse med tøj indkøb så mange gange, at det ikke er uventet, at hun køber tøj tre gange om ugen. Det er muligvis mere uventet, at en tilfældig Sarah gør det samme. I og med at jeg valgte Paris Hilton i B1 og en tilfældig person ved navn Sarah i B2, kan det derfor tænkes, at Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”det uventede”, utilsigtet kan have gjort sig gældende for en del af de adspurgte journalister, og at de derfor har vurderet nyhedsværdien af B2 højere.

5.3. Par nummer 11 (”det uventede”)

Komparerer man de data, som er blevet til på baggrund af svarene i par nummer 11, valgte den største procentdel af de adspurgte journalister i både Danmark og Tyskland B1, hvori Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”det uventede”, er integreret. Journalisterne i begge lande har derfor vurderet nyhedsværdien af B1 højere end B2 og på den baggrund valgt B1. Dette indikerer, at den integrerede nyhedsfaktor i B1 kan have haft indflydelse på både de danske og tyske journalisters vurdering af B1s højere nyhedsværdi. Således er der empirisk belæg for, at den integrerede nyhedsfaktor i B1 udgør en valid forklaring på en del af nyhedsselektionen blandt de adspurgte journalister i begge lande. I dette konkrete tilfælde kan specialets hypotese derfor bekræftes.

Der var dog også et betydeligt antal (DK: 47,06 % & D: 41,18 %), som valgte B2. Grunden til dette kan være, at en anden af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer, ”konsonans”²⁴, eller en del af den, utilsigtet har gjort sig gældende i B2. Man kan nemlig forestille sig, at der blandt nogle af de to landes journalister er en fælles opfattelse af, at der i sport generelt er doping. Derfor er det heller ikke specielt overraskende, at den nu findes i skakporten. Det er derimod forventeligt i cykelsporten, som ofte rammes af dopingskandaler. Således kan man

²⁴ Schulz operationaliserer ikke denne nyhedsfaktor. Derfor testes den heller ikke direkte empirisk i spørgeskemaet.

forestille sig, at en del af de adspurgte journalister netop forbinder cykelsporten så meget med doping, at de har udviklet det som Galtung og Ruge (1965) kalder et ”mentalt matrix”, der opstår når en person forudsiger, at noget vil ske. Han eller hun danner et ”mentalt matrix” til hurtigt at kunne opfatte og bearbejde begivenheden, hvis den så finder sted. Begivenheder, der korresponderer med det en person har forventet skulle ske, har derfor større chance for at blive registreret (nyhedsværdien stiger), selekteret og gjort til nyheder (sml. Galtung & Ruge 1965: 67 og side: 12). Hvis dette er tilfældet, kan Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”konsonans”, utilsigtet have gjort sig gældende for de af journalisterne i begge lande, som valgte B2.

5.4. Par nummer 12 (”entydighed”)

Når man komparerer de data, som er blevet til på baggrund af journalisternes svar i par nummer 12, så har den største procentdel af de adspurgte journalister i både Danmark og tyskland valgt B1, hvori Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”entydighed”, er integreret. Dette indikerer, at den integrerede nyhedsfaktor i B1 kan have haft indflydelse på både de danske og tyske journalisters vurdering af B1s højere nyhedsværdi. Således er der empirisk belæg for, at den integrerede nyhedsfaktor i B1 udgør en valid forklaring på en del af nyhedsselektionen blandt de adspurgte journalister i begge lande. I dette konkrete tilfælde kan specialets hypotese derfor bekræftes.

Det er dog væsentligt at påpege, at der var en betydelig del (47,06 %) af de tyske journalister, som valgte B2, hvori nyhedsfaktoren ikke er integreret. Det kunne tyde på, at den pågældende nyhedsfaktor har haft mindre indflydelse på de tyske end på de danske journalisters vurdering af B1s højere nyhedsværdi.

Det er imidlertid også værd at påpege, at 23,53 % af de adspurgte journalister i Danmark ikke har sat kryds ud fra hverken B1 eller B2 i par nummer 12. Dette kan skyldes, at disse journalister har ment, at hverken B1 eller B2 har nogen særlig høj nyhedsværdi for dem.

5.5. Par nummer 13, 14 og 15 (”negativitet”)

Da Schulz (1976) operationaliserede Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”negativitet”, delte han den i tre delfaktorer: ”Konflikt”, ”kriminalitet” og ”skade”. Den første del af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”negativitet”, som Schulz kalder ”konflikt”, testes i par nummer 13. Hvis man komparerer de tilvejebragte data for dette par, så valgte et entydigt flertal af de adspurgte journalister i både Danmark og Tyskland B2, hvori denne del af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”negativitet”, ikke er integreret.

Journalisterne i begge lande har således vurderet nyhedsværdien af B2 højere end B1 og på den baggrund valgt B2. Eftersom den del af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”negativitet”, som Schulz (1976) kalder ”konflikt”, ikke er integreret i B2, indikerer det, at den ikke har haft indflydelse på hverken de danske eller tyske journalisters vurdering af B2s højere nyhedsværdi. Således er der ikke empirisk belæg for, at denne del af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”negativitet”, udgør en valid forklaring på en del af nyhedsselektionen blandt de adspurgte journalister i begge lande.

Grunden til at flertallet har valgt B2, hvori den pågældende del af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”negativitet”, ikke er integreret kan skyldes, at en anden af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer utilsigtet kan have gjort sig gældende. Valget i par nummer 13 stod mellem unge israelere og palæstinensere, som skyder på hinanden (B1) eller mødes med hinanden på fredsløjr (B2). Det er sandsynligt, at Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”det uventede”, utilsigtet kan have haft indflydelse på de danske og tyske journalisters vurdering af B2s højere nyhedsværdi. Mange vil muligvis forbinde israelere og palæstinensere med den konflikt, der har stået på i Mellemøsten i årevis. Derfor kan man forestille sig, at journalisterne netop har valgt B2 i parret, fordi de har opfattet den som en uventet begivenhed, som noget der normalt ikke finder sted. Det er således tænkeligt, at det er Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”det uventede”, som utilsigtet har påvirket både de danske og tyske journalisters vurdering af B2s højere nyhedsværdi.

De to andre dele af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”negativitet”, som Schulz kalder ”kriminalitet” og ”skade”, testes i par nummer 14 og 15. Hvis man komparerer de tilvejebragte data for disse par, så valgte et entydigt flertal af de adspurgte journalister i både Danmark og Tyskland B1, hvori disse dele af Galtung og Ruges (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”negativitet”, er integreret. Journalisterne i begge lande har således vurderet nyhedsværdien af B1 højere end B2 og på den baggrund valgt B1. Eftersom de dele af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”negativitet”, som Schulz (1976) kalder ”kriminalitet” og ”skade”, er integreret i B1, indikerer det, at de kan have haft indflydelse på både de danske og tyske journalisters vurdering af B1s højere nyhedsværdi. Således er der empirisk belæg for, at disse dele af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”negativitet”, udgør valide forklaringer på dele af nyhedsselektionen blandt de adspurgte journalister i begge lande.

Alt i alt er der således empirisk belæg for, at 2/3 (”kriminalitet” og ”skade”) af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktor, ”negativitet”, udgør valide forklaringer på dele af nyhedsselektionen blandt de adspurgte journalister i både Danmark og Tyskland. Dette peger

derfor samlet set i retning af, at der er empirisk belæg for, at nyhedsfaktoren, ”negativitet”, udgør en valid forklaring på en del af nyhedsselektionen blandt de adspurgte journalister i begge lande. Samlet set må man således betragte dette som, at specialets hypotese i dette tilfælde kan bekræftes.

5.6. Par nummer 16 (”mulighed for personificering”)

Kompareres de data, som er tilvejebragt i par nummer 16, så har langt den største procentdel af de adspurgte journalister i både Danmark og Tyskland valgt B1, hvori Galtung og Ruge (1965) oprindelige nyhedsfaktor, ”mulighed for personificering”, er integreret. Journalisterne i begge lande har vurderet nyhedsværdien af B1 højere end B2 og på den baggrund valgt B1. Dette indikerer, at den integrerede nyhedsfaktor i B1 kan have haft indflydelse på både de danske og tyske journalisters vurdering af B1s højere nyhedsværdi. Således er der empirisk belæg for, at den integrerede nyhedsfaktor i B1 udgør en valid forklaring på en del af nyhedsselektionen blandt de adspurgte journalister i både Danmark og Tyskland. I dette konkrete tilfælde kan specialets hypotese derfor bekræftes.

Jeg har nu analyseret de indsamlede primærdata ved at komparere og fortolke dem. I det følgende afsnit på næste side vil jeg vurdere specialets validitet. Dette er relevant for at sige noget om, hvor sikre specialets samlede konklusioner i afsnit 7. kan betragtes at være.

6. Specialets validitet

Som nævnt i afsnit 1.5., så var det relevant at anvende en dataindsamlingsmetode, som skulle kunne undersøge, om der er empirisk belæg for at kunne bekræfte specialets hypotese:

- *Eftersom både Danmark og Tyskland tilhører den vestlige kulturkreds (Huntington 2006: 44-45), må man forvente, at hver enkelt af nyhedsfaktorerne i Galtung og Ruges (1965) nyhedsværditeori er valide i både Danmark og Tyskland som forklaringer på dele af nyhedsselektionen blandt udvalgte journalister i de to lande.*

For at kunne undersøge de 9 udvalgte nyhedsfaktorerers validitet, valgte jeg at formulere et spørgeskema som min dataindsamlingsmetode. Jeg tog i den forbindelse udgangspunkt i Schulz (1976) operationalisering af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer som metode til at formulere de enkelte variabler, der indgår i begivenhedsbeskrivelserne (B1 og B2) i spørgeskemaets par.

Hvis hypotesen skulle kunne bekræftes, så burde de adspurgte journalister vurdere nyhedsværdien af B1 som den største og på baggrund af denne vurdering vælge (selektere) den. Det er i B1, at de enkelte nyhedsfaktorer, eller dele af dem, er integrerede. Som det fremgår af analysen i foregående afsnit, så viser det sig, at den største procentdel af de adspurgte journalister i både Danmark og Tyskland i de fleste par²⁵ (88,24 %) også har vurderet nyhedsværdien af B1 højere end B2 og på den baggrund valgt B1.

I 11²⁶ af de 17 par (64,71 %) er det endda store flertal af journalisterne i begge lande, som har valgt B1. I disse tilfælde bærer de frembragte, kvantitative, empiriske primærdata derfor også præg af entydighed. Denne entydighed gør igen, at man på baggrund af disse data kan udlede, at de pågældende nyhedsfaktorer, eller dele af dem, sandsynligvis *har* haft indflydelse på både de danske og tyske journalisters vurdering af B1s højere nyhedsværdi og dermed på, at de i sidste ende også har valgt B1. Selv i alle de par²⁷, hvor et flertal af de adspurgte journalister, mod forventning, valgte B2, er der tale om store flertal af de adspurgte journalister. I disse tilfælde bærer de tilvejebragte data derfor også præg af entydighed.

Samlet set er der i 13²⁸ ud af de i alt 17 (76,47 %) par således tale om entydige og konsistente tal. Eftersom de tilvejebragte, kvantitative primærdata i de fleste tilfælde bærer præg af entydighed, må man betragte dem som mere sikre, end hvis de havde været mere tvetydige.

²⁵ I par nummer: 1, 2, 3.1, 3.2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 14, 15 og 16.

²⁶ I par nummer: 1, 2, 3.1, 4, 5, 6, 7, 9, 14, 15 og 16.

²⁷ I par nummer: 10 og 13.

²⁸ I par nummer: 1, 2, 3.1, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 13, 14, 15 og 16.

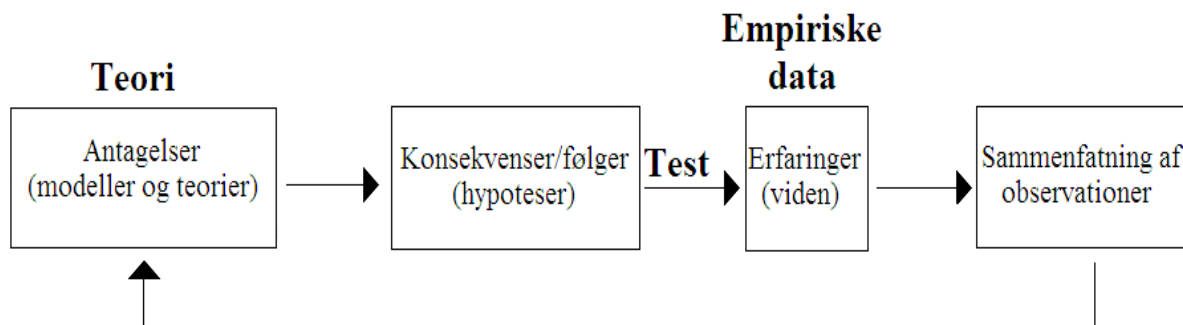
Samlet set peger det derfor i retning af, at den valgte dataindsamlingsmetode i dette speciale i det store hele har frembragt kvantitative primærdata med høj reliabilitet (Beckmann 2006 et al: 133).

Overordnet set kunne det muligvis have styrket den empiriske undersøgelses repræsentativitet, hvis flere journalister havde svaret på spørgeskemaet. Alligevel giver de 17 svar fra de adspurgte journalister i begge lande en indikation af, om specialets hypotese kan bekræftes eller ej. Som jeg netop argumenterede for i teksten på foregående side, så må de indsamlede primærdata i det store hele betragtes som at have høj reliabilitet.

Eftersom specialets primærdata samlet set kan siges at have høj reliabilitet, må man derfor også betragte de fortolkninger af dem, som jeg fremførte i analysen, som at være sandsynlige. Specialets samlede konklusioner i det følgende afsnit, som begynder på næste side, kan derfor også betragtes som at have en hvis validitet.

7. Konklusion

Som nævnt i indledningen (afsnit 1.4.) ville jeg overordnet følge den deduktive metode igennem dette speciale:

Model 1 er lavet med udgangspunkt i Beckmann et al. 2006: 50.

På den baggrund startede jeg med at tage udgangspunkt i Galtung og Ruges (1965) nyhedsværditeori og deducerede en hypotese (afsnit 1.2. og 1.3.). Denne hypotese testede jeg via mine indsamlede primærdata (afsnit 5.), og de observationer, jeg her gjorde, fører nu til, at jeg i dette afsnit kan drage en række samlede konklusioner, som be- eller afkræfter specialets hypotese. Hvis hypotesen kan bekræftes, er der mulighed for fortsat at udvikle teorien (afsnit 2.2.), hvis ikke må man justere den (Beckmann et al. 2006: 51).

Inden jeg drager de samlede konklusioner, så lad os først lige vende tilbage til specialets hypotese:

- *Eftersom både Danmark og Tyskland tilhører den vestlige kulturkreds (Huntington 2006: 44-45), må man forvente, at hver enkelt af nyhedsfaktorerne i Galtung og Ruges (1965) nyhedsværditeori er valide i både Danmark og Tyskland som forklaringer på dele af nyhedsselektionen blandt udvalgte journalister i de to lande.*

Spørgsmålet er imidlertid:

- *Kan hypotesen ovenfor be- eller afkræftes empirisk?*

For at finde empirisk belæg til at kunne be- eller afkræfte denne hypotese, testede jeg i dette speciale validiteten af 9 udvalgte nyhedsfaktorer i Galtung og Ruges (1965) nyhedsværditeori blandt udvalgte danske og tyske journalister. Dette gjorde jeg via en spørgeskemaundersøgelse. Jeg tog i den forbindelse udgangspunkt i Schulz (1976)

operationalisering af Galtung og Ruges (1965) nyhedsfaktorer som metode til at formulere de enkelte variabler, der indgår i begivenhedsbeskrivelserne (B1 og B2) i spørgeskemaet (sml. afsnit 3.2.3.).

På baggrund af analysen (sml. afsnit 5.) af de frembragte, empiriske primærdata, kan jeg drage følgende, samlede konklusioner:

1. Analysen gav en indikation af, at følgende af de udvalgte nyhedsfaktorer i Galtung og Ruges (1965) nyhedsværditeori udgør valide forklaringer på dele af nyhedsselektionen blandt de adspurgte journalister i både Danmark og Tyskland:

- ”Frekvens” (par nummer 1)
- ”Kontinuitet” (par nummer 2)
- ”Meningsfuldhed” (par nummer 3.1, 3.2, 4, 5 og 6)
- ”Reference til elitenationer” (par nummer 7 og 8)
- ”Det uventede” (par nummer 9)
- ”Entydighed” (par nummer 12)
- ”Negativitet” (par nummer 13, 14 og 15)
- ”Mulighed for personificering” (par nummer 16)

(Sml. afsnit 5.1.1., 5.1.3., 5.1.4., 5.1.5. og 5.1.6.)

2. Analysen gav desuden en indikation af, at nyhedsfaktoren, ”reference til elitepersoner” (par nummer 10 og 11), i Galtung og Ruges (1965) nyhedsværditeori delvist udgør en valid forklaring på en del af nyhedsselektionen blandt de adspurgte journalister i både Danmark og Tyskland (sml. afsnit 5.1.2.). Kun i dette tilfælde kan specialets hypotese kun delvist bekræftes.

3. Samlet set kan specialets hypotese således bekræftes empirisk i 8 ud af 9 (88,89 %) tilfælde, og på den baggrund kan der samlet set drages følgende konklusion:

- Dette speciales konklusioner peger samlet set i retning af, at 8 af de 9 udvalgte nyhedsfaktorer i Galtung og Ruges (1965) nyhedsværditeori kan betragtes som valide forklaringer på dele af nyhedsselektionen blandt de adspurgte journalister i både Danmark og Tyskland.

8. Perspektivering

Konklusionen ovenfor er resultatet af et unikt eksempel på en empirisk undersøgelse, som tester validitet af udvalgte nyhedsfaktorer i Galtung og Ruges (1965) nyhedsværditeori empirisk blandt udvalgte journalister i Danmark og Tyskland.

Samtidig udgør dette speciale, dets empiriske undersøgelse, samt dets konklusioner en meget væsentlig brik i det store puslespil: Der mangler belæg for Galtung og Ruges (1965) påstand om validitet af nyhedsfaktorerne på tværs af landegrænser og kulturer (sml. afsnit 1.2. og Schwarz 2005: 2).

Dette puslespil er langt fra lagt færdigt. Der er behov for mange flere empiriske undersøgelser, førend det er fuldendt. Dette speciale inddrager danske og tyske journalister, men der er behov for bredere empiriske undersøgelser, der inddrager flere lande og et større antal af adspurgte journalister. Sådanne undersøgelser kan med fordel også inddrage lande, der befinder sig i forskellige kulturkredse. Desuden vil det være relevant også at teste de nyhedsfaktorer empirisk, som af metodiske grunde (sml. afsnit 3.2.2.) måtte fravælges i dette speciales empiriske undersøgelse. Disse nævnte områder, vil det være relevant for den fremtidige, empiriske forskning at beskæftige sig med. På længere sigt vil det nemlig kunne føre til, at man på et videnskabeligt grundlag vil kunne sige noget mere generelt omkring plausibiliteten af Galtung og Ruges (1965) påstand omkring nyhedsfaktorerne tværnationale/-kulturelle validitet.

Sådanne undersøgelser er, med andre ord, nødvendige for på længere sigt at søge yderligere empirisk belæg for, eller i mod, den påstand om, at de 8 nyhedsfaktorer i nyhedsværditeorien har en form for universel validitet, men at de 4 resterende nyhedsfaktorer derimod er kulturbundne og hovedsageligt valide til at forklare nyhedsselektionen blandt journalister i den vestlige kulturkreds (sml. Galtung & Ruge 1965: 68 og afsnit 1.2.).

Litteratur- og kildefortegnelse

1. Bevölkerung nach dem Religionsbekenntnis und Bundesländern 1951-2001. (2007). Hentet 2. oktober, 2008, fra:
http://www.statistik.at/web_de/static/bevoelkerung_nach_dem_religionsbekenntnis_und_bundeslaendern_1951_bis_2001_022885.pdf
2. Beckmann, S.C. et al. (2006). *Essentials of Social Science Research Methodology*. Odense: Universty Press of Southern Denmark.
3. Bisgaard, M.P. & Gunnensen, S. J. (Red.). (2008). *Statistik Årbog 2008*. København: Danmarks Statistik.
4. Chaudhary, A. & Gabriëls, H. (1974). Comparative News Judgement of Indian and American Journalists. *International Communication Gazette*, 20, 233-248. Hentet 24.april, 2008, fra: <http://gaz.sagepub.com.esc-web.lib.cbs.dk/cgi/reprint/20/4/233>
5. Danmarks Riges Grundlov af 5. Juni 1953. (2001). Hentet 11. december, 2008, fra: <http://www.folketinget.dk/pdf/ark12.pdf>
6. Das sind Deutschlands wichtigste Handelspartner. (2008). Hentet 8. august, 2008, fra: <http://www.spiegel.de/wirtschaft/0,1518,541991,00.html>
7. Department of Defense – Active Duty Military Personal by Rank/Grade. (2007). Hentet 3. oktober, 2008, fra:
<http://siadapp.dmdc.osd.mil/personnel/MILITARY/rg0708.pdf>
8. Eilders, C. (2006). News Factors and News Decisions. Theoretical and Methodological Advances in Germany. *The European Journal of Communication Research*, 31, 5-24. Hentet 4.marts, 2008, fra:
<http://web.ebscohost.com.esc-web.lib.cbs.dk/ehost/pdf?vid=4&hid=115&sid=5cad72de-6fcf-474e-8de6-1e65bc43a4fc%40sessionmgr107>
9. Equality. (2007). Hentet 22. december, 2008, fra:
<http://plato.stanford.edu/entries/equality/>
10. Galtung, J. & Ruge, M. H. (1965). The Structure of Foreign News. *Journal of Peace Research*, 2, 64-91. Hentet 5.marts, 2008, fra:
<http://links.jstor.org/sici?sici=0022-3433%281965%292%3A1%3C64%3ATSOFN%3E2.0.CO%3B2-0>
11. Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland vom 23. Mai 1949. (2007). Hentet 11. december, 2008, fra:
http://www.bundestag.de/parlament/funktion/gesetze/gg_jan2007.pdf

12. Harcup, T. & O'Neill, D. (2001). What Is News? Galtung and Ruge revisited. *Journalism studies*, 2, 261-280. Hentet 24.april, 2008, fra: <http://web.ebscohost.com.esc-web.lib.cbs.dk/ehost/pdf?vid=5&hid=113&sid=3ee817df-6017-4dd6-acca-ba9a89eda0b8%40sessionmgr103>
13. Venhoff, M. (Red.). (2006). *Aktuell 2007*. Mannheim: Meyers Lexikonverlag.
14. Heywood, A. (2002). *Politics*. New York: Palgrave.
15. Huntington, S.P. (2006). *Civilisationernes Sammenstød*. København: People's Press.
16. Hver femte dansker bor i hovedstadsområdet. (2008). Hentet 1. august, 2008, fra: <http://www.dst.dk/pukora/epub/Nyt/2008/NR159.pdf>
17. Johansson, F. & Westerståhl, J. (1994). Foreign News: News Values and Ideologies. *European Journal of Communication*, 9, 71 - 89. Hentet 2. april, 2008, fra: <http://ejc.sagepub.com.esc-web.lib.cbs.dk/cgi/reprint/9/1/71>
18. Lange, J.C. (1984). National Development and News Values: the Press in the Third World and the West. *International Communication Gazette*, 33, 69-86. Hentet 11.marts, 2008, fra: <http://gaz.sagepub.com.esc-web.lib.cbs.dk/cgi/reprint/33/2/69>
19. Main Science and Technology Indicators. (2008). Hentet 3. oktober, 2008, fra: <http://www.oecd.org/dataoecd/49/45/24236156.pdf>
20. Melby, M. (2006). *Journalistikkens Grundtrin – Fra ide til artikel*. Århus N: Forlaget Ajour.
21. Peterson, S. (1979). Foreign News Gatekeepers and Criteria of Newsworthiness. *Journalism Quarterly*, 56, 116-125. Hentet 4.marts, 2008, fra: <http://web.ebscohost.com.esc-web.lib.cbs.dk/ehost/pdf?vid=5&hid=109&sid=4917faea-abb4-49ab-b398-e7deb6d5f3b4%40sessionmgr108>
22. Pörksen, B. (Red.). (2005). *Handbuch Journalismus und Medien*. Frankfurt am Main: UVK Verlagsgesellschaft.
23. Religious Populations. (2004). Hentet 2. oktober, 2008, fra: <http://www.statistics.gov.uk/CCI/nugget.asp?ID=954&Pos=&ColRank=1&Rank=374>
24. Rosengren, K. E. (1974). International News: Methods, Data and Theory. *Journal of Peace Research*, 11, 145-156. Hentet 18.juni, 2008, fra: <http://www.jstor.org.esc-web.lib.cbs.dk/stable/422686?&Search=yes&term=Karl&term=Rosengren%2C&term=Erik&list=hide&searchUri=%2Faction%2FdoBasicSearch%3FQuery%3Dau%253A%2528Rosengren%252C%2BKarl%2BERik%2529%26gw%3Djtx%26prq%3Dau%253A%2528Rosengren%252C%2BKarl%2BERik%2529%26hp%3D25%26wc%3Don&item=1&tll=10&returnArticleService=showArticle>

25. Sande, O. (1971). The Perception of Foreign News. *Journal of Peace Research*, 8, 221-237. Hentet 18.juni, 2008, fra:
<http://www.jstor.org.esc-web.lib.cbs.dk/stable/423074?&Search=yes&term=Sande&list=hide&searchUri=%2Faction%2FdoBasicSearch%3FQuery%3Dau%253A%2528Sande%2529%26gw%3Djtx%26prq%3Dau%253A%2528%25C3%25B6stgaard%2529%26hp%3D25%26wc%3Don&item=6&ttl=21&returnArticleService=showArticle>
26. Schulz, W. (1976). *Die Konstruktion von Realität in den Nachrichtenmedien: Analyse d. aktuellen Berichterstattung*. München: Alber.
27. Schwarz, A. (2005). The Theory of Newsworthiness and its Intercultural Validity: A Comparison of Mexican and German News Selection. *Conference Papers--International Communication Association, 2005 Annual Meeting*, 7, 1-29. Hentet 4.marts, 2008, fra: <http://web.ebscohost.com.esc-web.lib.cbs.dk/ehost/pdf?vid=5&hid=103&sid=5a17234e-9096-4d7d-9ebb-84b0e3fb5f32%40sessionmgr108>
28. Staab, J.F. (1990). The Role of News Factors in News Selection: A Theoretical Reconsideration. *European Journal of Communication*, 5, 423-443. Hentet 19.marts, 2008, fra: <http://ejc.sagepub.com.esc-web.lib.cbs.dk/cgi/reprint/5/4/423>
29. Statistics on Index Translatorium. (2008). Hentet 2. oktober, 2008, fra:
http://databases.unesco.org/xtrans/stat/xTransStat.a?HL1=D&HL2=-&VL1=SL&top=&VL2=L&lg=0&nTyp=HTMLS&a=&stxt_1=&stxt_2=&stxt_3=&sl=ENG&l=DAN&c=&pla=&pub=&tr=&e=&udc=&d=2005&from=&to=
30. United States. (2008). Hentet 2. oktober, 2008, fra:
<https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/us.html>
31. Venezuela. (2008). Hentet 16. december, 2008, fra:
<https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/ve.html>
32. Östgaard, E. (1965). Factors Influencing the flow of News. *Journal of Peace Research*, 2, 39-63. Hentet 11.marts, 2008, fra: <http://www.jstor.org.esc-web.lib.cbs.dk/stable/pdfplus/423010.pdf>

Bilag 1

Spørgeskema

Instruktioner:

1. Download spørgeskemaet på din computer.
2. Dette spørgeskema indeholder 17 nummererede par med to kort beskrevet begivenheder i hvert. Begivenhederne er opdigtede, og de skal ikke forstås som færdigskrevet overskrifter, som også skal publiceres endeligt. Fokus er derimod din personlige bedømmelse af den umiddelbare nyhedsværdi af forskellige begivenhedstyper. Du skal derfor fokusere på selve indholdet i de to begivenheder og samtidig forestille dig, at de bliver offentligt kendt samme dag. Vælg den af begivenhederne, som umiddelbart har den største nyhedsværdi for dig. Du vælger begivenheden ved at sætte kryds i det tomme flet til højre (X). Du skal kun vælge én af de to begivenheder i hvert nummereret par.
3. Gem spørgeskemaet og send det tilbage til mig.

Mange tak for din hjælp.

1

Tre dræbt på stedet i en voldsom bilulykke i går.	
Tre personer stadig i koma efter en bilulykke for enogtyve dage siden.	

2

Verdens ledere vil forhandle om at reducere CO ₂ udslippet.	
Verdens ledere vil diskutere ”relevante, verdenspolitiske emner.”	

3.1

To såret i en bilulykke i Købehavn.	
To personer såret efter et bilsammenstød i Århus.	

3.2

Sveriges regering investerer i solenergi.	
Den japanske regering investerer nu i solenergi.	

4

Tysklands økonomiske politik er utilstrækkelig.	
Congos økonomiske politik er ikke effektiv nok.	

5

British Museum i London præsenterer en ny, unik kunstsamling.	
Museum Nasional Indonesia i Jakarta præsenterer en ny, enestående kunstsamling.	

6

Fødevarepriserne stiger markant pga. den stigende kornefterspørgsel på det globale marked.	
Priserne på Ferrarier stiger voldsomt pga. stigende efterspørgsel på verdensmarkedet.	

7

Demonstration i København for rent drikkevand.	
Demonstration i Rønne for rent drikkevand.	

8

USA producerer færre fødevarer.	
Tanzanias fødevareproduktion falder.	

9

Georg Bush vil sætte klimaet på dagsordenen.	
En borgergruppe ønsker klimaet sat på dagsordenen.	

10

Paris Hilton køber nyt tøj tre gange om ugen.	
Sarah på tyve køber nyt tøj to til tre gange om ugen.	

11

Store mængder doping nu fundet blandt skakspillere inden OL.	
Store mængder af doping er igen dukket op blandt cykelryttere inden OL.	

12

Ritt Bjerregaard åbner en særudstilling på Nationalmuseet.	
I morges diskuterede Ritt Bjerregaard kunst, naturvidenskab og etik med studerende på Københavns Universitet.	

13

Unge israelere og palæstinensere skyder på hinanden.	
Unge israelere og palæstinensere mødes på fredslejr.	

14

Studerende kræver universitetsreformer og banker løs på en politibetjent, der bliver hårdt såret.	
Studerende vil demonstrere fredeligt for universitetsreformer.	

15

Mange dræbt da et indkøbscenter brød i brand.	
Falsk brandalarm i et varehus. Ingen kom noget til.	

16

Den unge pilot, James Thomas, redder et fly fra at styrte ned.	
Stærke, opadgående vinde forhindrer et fly i at styrte ned.	

Bilag 2

Fragebogen

Anweisungen:

1. Speichern Sie bitte dieses Dokument auf Ihrem Computer.
2. Dieser Fragebogen beinhaltet 17 nummerierte Kästchen. In jedem Kästchen gibt es zwei kurze Beschreibungen von zwei Ereignissen. Die Ereignisse sind fiktiv, und sie sollen nicht als fertig geschriebene Schlagzeile verstanden werden, die auch endlich publiziert werden sollen. Im Fokus ist dagegen Ihre persönliche Beurteilung vom unmittelbaren Nachrichtenwert verschiedener Ereignistypen. Fokussieren Sie deswegen auf den Inhalt der zwei Ereignisse an sich, und stellen Sie sich bitte gleichzeitig vor, dass beide Ereignisse am gleichen Tag bekannt gemacht werden. Wählen Sie das Ereignis, das für Sie unmittelbar den größten Nachrichtenwert hat. Sie wählen das Ereignis, indem Sie den leeren Feld rechts ankreuzen (X). Bitte wählen Sie nur eines der Ereignisse in jedem nummerierten Kästchen.
3. Speichern Sie bitte Ihre Antworten im Dokument und schicken Sie es an mich zurück.

Vielen Dank für Ihre Hilfe.

1

Gestern kamen drei bei einem schweren Verkehrsunfall sofort ums Leben.	
Seit einem Verkehrsunfall vor einundzwanzig Tagen liegen drei Personen noch im Koma.	

2

Regierungschefs der Welt möchten verhandeln um den CO ₂ Ausstoß zu reduzieren.	
Regierungschefs der Welt möchten „relevante Themen der Weltpolitik“ diskutieren.	

3.1

Zwei wurden bei einem Verkehrsunfall in Hamburg verletzt.	
Zwei wurden bei einer Autokollision in Plauen verletzt.	

3.2

Die französische Regierung investiert in Sonnenenergie.	
Die japanische Regierung investiert jetzt in Sonnenenergie.	

4

Die Wirtschaftspolitik Frankreichs reicht nicht aus.	
Die Wirtschaftspolitik Kongos ist nicht effizient genug.	

5

Kunsthistorisches Museum Wien in Österreich präsentiert eine neue, einzigartige Kunstsammlung.	
Museum Nasional Indonesia in Jakarta präsentiert eine neue, einzigartige Kunstsammlung.	

6

Die Lebensmittelpreise steigen beachtlich wegen der steigenden Getreidenachfrage auf dem globalen Markt.	
Die Preise für Ferraris steigen beachtlich wegen einer steigenden Nachfrage auf dem Weltmarkt.	

7

Demonstration in Hamburg für sauberes Trinkwasser.	
Demonstration in Plauen für sauberes Trinkwasser.	

8

Die Lebensmittelproduktion der USA geht zurück.	
Die Lebensmittelproduktion Tansanias geht zurück.	

9

Georg Bush möchte die Klimafrage auf die Tagesordnung setzen.	
Eine Bürgergruppe möchte die Klimafrage auf die Tagesordnung setzen.	

10

Paris Hilton kauft neue Kleidung drei Mal pro Woche.	
Zwanzigjährige Sarah kauft neue Kleidung zwei oder drei Mal pro Woche.	

11

Vor den Olympischen Spielen sind riesige Mengen von Doping jetzt unter Schachspielern gefunden worden.	
Vor den Olympischen Spielen sind große Mengen von Doping wieder unter Radfahrern aufgetaucht.	

12

Ole von Beust eröffnet eine Sonderausstellung in der Hamburger Kunsthalle.	
Heute Morgen diskutierte Ole von Beust Kunst, Naturwissenschaft und Ethik mit Studierenden an der Universität Hamburg.	

13

Junge Israelis und Palästinenser schießen auf einander.	
Junge Israelis und Palästinenser treffen einander in einem Friedenscamp.	

14

Studierende fordern Universitätsreformen und schlagen einen Polizist ein, der schwer verletzt wird.	
Studierende möchten friedlich für Universitätsreformen demonstrieren.	

15

Viele Leute kamen ums Leben, als ein Einkaufszentrum in Brand geriet.	
Falscher Feueralarm in einem Kaufhaus. Keiner wurde verletzt.	

16

Der junge Pilot, James Thomas, verhindert einen Flugzeugabsturz.	
Starke, aufsteigende Winde verhindern einen Flugzeugabsturz.	